

LPAC afslører den korrupte Løgn, der ligger bag Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 27. juli, 2017 – Løgneren om, at den russiske regering intervenserede i de amerikanske valg til fordel for Donald Trump, er det, der ligger bag forsøget på nu at arrangere et kup mod ham – ligesom den »farvede revolution« i Ukraine i 2014 – for at vælte præsidenten og USA's forfatningsmæssige regering. Lyndon LaRouche har sagt, at, skulle dette kup imod Donald Trump lykkes, ville resultatet blive atomkrig på kort sigt.

Dette kupforsøg har endnu ikke haft held til at vælte regeringen, men det har skabt kaos; stækket den politiske proces; afskallet det Demokratiske Parti; og været med til at blokere præsidenten i at opfylde kampagneløfter, der er afgørende for en økonomisk genrejsning – især genindførelsen af Glass/Steagall-loven og genopbygningen af Amerikas infrastruktur.

LaRouche PAC's internationale fredags-webcast den 28. juli vil blottlægge løgneren om »Russia-gate«. Alle må se det. Her er et par linjer for at forberede jer på, hvad I får at se.

Lad os gå omkring et år tilbage, til oprindelsen til anklagerne om russisk indblanding. De fleste amerikanere er måske ikke klar over dette – eller, hvad der er mere sandsynligt, husker det ikke længere, fordi de er blevet så totalt hjernevasket – men grundlaget for anklagen om russisk indblanding er anklagen om, at den russiske regering – ved hjælp af et online-individ ved navn »Guccifer 2.0« – hackede den Demokratiske Nationalkomitees (DNC) e-mail-filer over Internettet og gav dem til Julian Assanges organisation »WikiLeaks«. (I parentes bemærket: husk, at WikiLeaks begyndte

at offentliggøre DNC-e-mails online den 27. juli, 2016. Det er værd at bemærke, at disse filers korrekthed aldrig er blevet betvivlet, og at deres beviser for, at DNC havde intervenseret i primærvalgprocessen til fordel for Hillary Clinton, og imod Bernie Sanders, var så stærke, at formand for DNC Debbie Wasserman Schultz blev tvunget til at træde tilbage.)

Men det, der med overlæg er blevet sløret i massemediernes dækning og i den fejlbenævnte, såkaldte »Vurdering fra efterretningssamfundet« af russisk indblanding i valget – er, at der var TO separate tilfælde, hvor private DNC-filer blev offentliggjort, og ikke ét. Det ene tilfælde skete gennem Julian Assanges WikiLeaks-organisation, som insisterer på, at de filer, den kom i besiddelse af, blev »lækket« af en insider med legitim adgang til dem, og ikke »hacket« over Internettet. Det andet, og anderledes tilfælde, er det, der associeres til »Guccifer 2.0«-individet, som insisterer på, at han »hackede«, dvs., stjal filerne over Internettet – men denne påstand er, viser det sig nu, falsk!

Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) har gentagne gange forlangt beviser, der forbinder »Guccifer« og Assanges WikiLeaks, men der er aldrig blevet fremstillet nogen beviser!

De kronologiske begivenheder (iflg. rapport <http://g-2.space/>) begynder med, at Julian Assange den 12. juni, 2016, under et massecirkuleret interview til Storbritanniens ITV sagde, at »vi har e-mails med relation til Hillary Clinton, som vil blive offentliggjort«. Den 14. juni udgav DNC en erklæring om, at de havde opdaget, at deres servere var blevet hacket. Den 15. juni tog en person, der kaldte sig »Guccifer 2.0«, ansvaret for hacket og hævdede at være en kilde for WikiLeaks. De første fem dokumenter, han udlagde, var forfalsket med russiske fingeraftryk.

Veteran Intelligence Professionals for Sanity's (VIPS) Memorandum af 24. juli til præsidenten, »Var det 'russiske

hack' et inside job?« anfører kriminaltekniske beviser, der beviser, at:

»Ud fra det tilgængelige materiale konkluderer vi, at den samme inside-DNS kopierings/læk-proces blev anvendt på to forskellige tidspunkter, af to forskellige enheder, og til to klart forskellige formål:

»(1) et inside læk til WikiLeaks, før Julian Assange den 12. juni meddelte, at han var i besiddelse af DNC-dokumenter og havde til hensigt at offentliggøre dem (hvilket han gjorde 22. juli) – med det angivelige formål at afsløre en stærk partisk indstilling over for Clintons kandidatur; og

(2) et separat læk den 5. juli for forbyggende at belaste alt, WikiLeaks senere måtte offentliggøre, for at vise, det kom fra et russisk hack.« Sidstnævnte læk blev associeret til »Guccifer 2.0«-individet.

De data, der var blevet lækket den 5. juli, blev udlagt den 13. september, angiveligt af »Guccifer 2.0«. Der var tilføjet elementer, der skulle involvere Rusland, inkl. for- og mellemlavnet på grundlæggeren af det hemmelige sovjetiske politi – skrevet med kyrilliske bogstaver – samt navnet »Ernesto Che« for Ernest »Che« Guevara (1928-67), en argentinsk-cubansk, marxistisk revolutionær.

For klarhedens skyld skal det bemærkes, at den »kriminaltekniske analyse«, som VIPS refererer til, var en analyse af de data, der blev udtrukket af filerne, udlagt på Internettet den 13. september – og ikke en analyse, der blev gennemført af DNC's computere. DNC har ikke givet nogen udover deres egne kontrahenter adgang til deres computere. Den fyrede FBI-direktør Comey siger, DNC nægtede FBI adgang, således, at Comey befandt sig i den usædvanlige position af angiveligt at løse århundredets forbrydelse – dvs. russisk indblanding i valget – uden at have fået adgang til gerningsstedet. Han var sandsynligvis bange for, at nogle af hans agenter skulle finde

ud af for meget.

Se fredags-webcastet. Vi er i færd med at omstøde denne massive svindel. Kongressen må efterforske det. Intet bliver igen som før.

Foto: Præsident Donald J. Trump og American Legion Boys Nation, 26. juli, 2017. (Whitehouse Photo)

Hvert træ i skoven vil falde

Leder fra LaRouche PAC, 26. juli, 2017 – Vi befinder os ved et punkt, hvor vi kan sænke hele svindlen med Trump/Russia-gate på begge sider Atlanten, og ændre den strategiske dynamik fra defensiven til offensiven, fremførte Helga Zepp-LaRouche i dag. Denne offensiv betyder at begrave Wall Streets og City of Londons morderiske spekulationssystem og bringe USA og Europa ind i fuldgyldigt samarbejde med det kinesisk-russiske Bælte & Vej Initiativ.

De eksplosive afsløringer, der kan bruges til at sænke Russia-gate farcen, er blevet leveret i det åbne memo, der er sendt til præsident Trump af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), og som rapporterer om professionelle kriminaltekniske undersøgelser, udført på den såkaldt »russiske hacking« af DNC-computere under den amerikanske præsidentvalgkamp i 2016. Disse tekniske undersøgelser viser, at operationen ikke var et »hacking-job«, men derimod et insider-»læk« – dvs., at det umuligt kunne have været udført af Rusland.

Samtidig med, at nyheden om VIPS-memoet begynder at komme ud – anført af aktivister og publikationer fra LaRouche-bevægelsen i hele verden, og på sådanne steder som den russiske

nyhedstjeneste RT og i Zero Hedge – har Ray McGovern, en pensioneret CIA-analytiker og VIPS-leder, optrappet affæren ved at rette fingeren direkte mod tidligere FBI-direktør, James Comey, blandt andre. I et videointerview til RT, udgivet på deres website i dag, blev McGovern spurgt, hvorfor han mente, FBI ikke havde undersøgt DNC's computere og udført nogen kriminaltekniske undersøgelser.

»Svaret på dette er noget, som Kongressen og præsidenten bør forfølge. Det er *latterligt*, at James Comey, tidligere FBI-direktør, skulle sige, 'Åh, Demokraternes Nationalkomite ville ikke lade os undersøge deres computere'. Vi taler om en krigshandling her, ikke sandt? ... Det er embedsmisbrug! ... Var han med i denne lille operation, der var mulig gennem CIA's evne til at 'sløre'? Jeg kender ikke svaret på dette, men præsident Trump skulle kunne være i stand til at finde ud af svaret på det.«

Det er præcis, hvad Trump må gøre. Han må fastslå, hvem, der er ansvarlig; stille dem for retten; og sikre, at »ethvert træ i skoven vil falde« og nedtage alle aktiver internt i USA's efterretningssamfund, som er i stald hos Det britiske Imperium – og ligeledes dem, der er forskanset i hans egen regering, og som giver ham råd om ikke at opfylde sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall og ikke gå fuldt og helt med i Bælte & Vej Initiativet.

Briternes satsning går ud på at sikre, at, når det transatlantiske system disintegrerer – hvilket kunne ske, hvornår, det skal være – så er der ingen stabile, fungerende regeringer, der er åbne over for at vedtage de nødvendige politikker, især, hvis de presses til det af deres vælgere. Dette er grunden til, at briterne er i færd med at destabilisere flere regeringer i hele Europa, og til, at de forsøger at gennemføre et statskup imod Trump-administrationen i USA. Og det er ligeledes grunden til, at vi må sørge for, at det mislykkes for dem.

Foto: Tidligere vicejustitsminister James Comey (venstre) sammen med præsident Barack Obama (midt) og afdgående FBI-direktør Robert Mueller (højre) ved Comeys nominering til at blive den syvende direktør for FBI. 2013. (FBI photo)

SIDSTE NYT: Hr. præsident, efterforsk omgående dette; det sprænger hele kuppet imod Dem i stykker!

*Leder fra LaRouche PAC, 25. juli, 2017 – Vi afbryder sjældent vores faste nyhedsstrøm på denne webside. Det gør vi nu, fordi det ekstraordinære memorandum, der i går blev fremstillet af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), endegyldigt demonstrerer, at den såkaldte russiske hacking af Demokraternes Nationalkomite (DNC) slet ikke var hacking, men læk, udført af nogen, der havde fysisk adgang til DNC's computere. Dernæst blev dataene manipuleret for at belaste Rusland. Hele det eksplosive VIPS-memorandum kan læses [her](#).*

VIPS, der omfatter NSA's tidligere tekniske direktør William Binney, støtter op om den uafhængige, kriminaltekniske analyse, som en gruppe, der omfatter Skip Folden, pensioneret IBM Program Manager for Information Technology U.S., har foretaget. En sådan kriminalteknisk analyse blev ikke foretaget i nogen af de såkaldte »vurderinger«, der blev udført af Obamas efterretningssamfund. VIPS erklærer, at der var to interne læk fra DNC. Den første fandt sted i juni,

2016, nogen tid før Julian Assanges meddelelse den 12. juni om, at han var i besiddelse af DNC-dokumenter og havde til hensigt at offentliggøre dem. Det andet læk fandt sted 5. juli, 2016, for at beskadige alt, WikiLeaks måtte offentliggøre, ved at »vise, det kom fra et russisk hack«. Som det er velkendt, så offentliggjorde WikiLeaks sin DNC-guldgrube, der viste, at Hillary Clinton og DNC konspirerede om at rigge det Demokratiske præsident-primærvalg imod Bernie Sanders.

Hovedresultaterne af den kriminaltekniske efterforskning er, at, den 5. juli, 2016,

»i de tidlige aftentimer Eastern Daylight Time, var der nogen, der arbejdede i EDT-tidszonen med en computer, direkte forbundet til DNC's server eller DNC Local Area Netværk, som kopierede 1.976 megabytes af data på 87 sekunder over på en ekstern lagerfacilitet. Dette tempo er mange gange hurtigere end det, der er fysisk muligt med et hack. Det ser således ud som om det angivelige hack af DNC af Guccifer 2.0 (WikiLeaks selvudråbte kilde) ikke var et hack af Rusland eller nogen anden, men snarere var en kopi af DNC-data over på en ekstern lagerfacilitet. De tekniske undersøgelser, der blev udført af metadata, afslørede, at der efterfølgende skete en syntetisk sammenfletning – et klip-og-klistre-job, der brugte en russisk model, med det klare formål at tilskrive dataene et russisk hack. Dette blev alt sammen udført i Østkystens tidszone.«

VIPS-memoet opfordrer præsidenten til at efterforske CIA, især tidligere direktør John Brennan, og FBI, for på falsk grundlag at tilskrive Rusland det falske hack. De nævner CIA's evne til at skabe hack under falsk flag på baggrund af de nyligt afslørede Vault 7-instrumenter, inklusive Marble Framework. I denne forbindelse opfordrede tidligere CIA-direktør Brennan, grundlæggende set, til et kup mod præsident Trump på det nyligt afsluttede Aspen Security Forum, ifald præsident Trump fjerner særlig rådgiver Robert Mueller, hans (Brennans) håndplukkede favorit til at fortsætte deres illegale og

forfatningsstridige krig imod præsident Trump. Vi foreslår, at præsidenten kræver en omgående efterforskning af Brennan og hans ligesindede i stedet, både af et nyligt udnævnt specialråd og af Kongressen. Hvis du læser dette og ønsker at gøre noget ved det, så cirkuler venligst denne erklæring så vidt omkring som muligt og ring til din senator eller repræsentant og kræve en efterforskning.

Foto: Tidligere CIA-direktør John Brennan i samtale med daværende præsident Obama. (Photo: Pete Souza/The White House)

Hvad der må gøres, før et nyt bankkrak slår til

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – Advarslen om endnu et ødelæggende bankkrak i Europa og USA inden årets udgang, som fremførtes af *EIR* i maj og på et møde mellem medlemmer af Europaparlamentet i begyndelsen af juli, er i færd med at blive en overhængende fare. Det kræver en mobilisering til handling for at stoppe det.

Det italienske banksystem, der netop har måttet igennem tre, store bank-bailouts i kombination med »bail-ins« (eksproprieringer) af uheldige bankkunder, forsøger at rejse kapital, det ikke kan rejse, for at forhindre et potentielt kollaps, der kunne trække Tysklands banker med i faldet. Banker med hjemsted i USA har en eksponering på \$2 billion til dette truende kollaps af dårlige lån og endnu værre derivater, centreret omkring City of London.

Disse Wall Street-banker, ustraffet og givet bailouts siden 2008, har hurtigt opbygget bobler af selskabslån og kommercielle ejendomsderivater, der er større end de bobler af

ejendoms lån, der dengang nedsmeltede; raten af udeblevne betalinger på lån, og raten af bankerotter, stiger nu skarpt i disse bobler. En bange Federal Reserve har, endnu, ikke sat rentesatsen tilstrækkeligt op til at udløse det krak, som f.eks. IMF advarer om; men, ved at udsætte denne udløser af krakket, bliver det blot endnu mere økonomisk ødelæggende, når det kommer.

Præsident Trumps politik for samarbejde med Rusland og Kina, for fred og gensidig fordel, er rigtig og må forsvares imod alle de angreb, han af denne grund udsættes for. Men, denne politik vil ikke overleve et nyt transatlantisk finanskraks kaos. Og han har ikke de økonomiske genrejsningsplaner for Amerika, han sagde, han havde, til at afværge et sådant krak.

Der må meget hurtigt mobiliseres til handling, sluttelig fra det amerikanske folk og deres organisationer.

Det første, der må ske, er, at en Glass/Steagall-opdeling af kommerciel bankpraksis og investeringsbankpraksis må vedtages, med omgående ikrafttræden, for at bryde Wall Streets gigantiske spekulationskasinoer op.

Lige siden Glass/Steagall-loven begyndte at blive nedbrudt for 50 år siden, har Wall Streets banker og fonde – og altid med deres farligste operationer i London! – redet økonomien som en mare, en økonomi, der ikke kan vokse uden finanskrak, og som, siden 2008, ikke kan vokse i det hele taget. Glass/Steagall-opdelingen må begynde nu, for at forhindre det nye, truende bankkrak.

Dernæst må der udstedes kredit fra en national, statslig kreditinstitution – se artikel af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, »The Lost Art of the Capital Budget«[1], der er genoptrykt i *EIR* af 21. juli – snarlig kredit i billionklassen, med en løbetid på 20-25 år og til lave renter.

Formålet er højteknologiske investeringer i ny, mere produktiv *infrastruktur*, der kan erstatte den amerikanske økonomis

aldrende ledbånd, øge produktiviteten og atter skabe produktiv beskæftigelse. Det kan ikke, og vil ikke blive, gjort gennem privat investering. Præsident Trump må lære dette, og Wall Street-folk omkring ham, såsom finansministeren (Mnuchin), må gå.

En storstilet udvidelse af USA's rumforskningsprogram vil være drivkraften bag denne genrejsning sådan, som præsidenten har erklæret i et budskab via fjernsyn i marts måned.

Men, at konfrontere dette truende finanskrak, og at imødegå denne nødsituation gennem handling, afhænger nu primært af, at det amerikanske folk faktisk stiller krav om disse handlinger, som om vi befandt os i de sidste uger af en præsidentvalgkamp.

Dernæst vil præsidentens plan om at samarbejde med Kina og Rusland blive en enorm fordel, der især vil udspringe af det storslåede »win-win«-byggeprojekt – Beijings Nye Silkevej i hele Eurasien og Afrika. Lad sådanne højhastigheds-jernbanekorridorer, f.eks., blive bygget i hele Nordamerika. USA er potentielt en fuldgyldig partner i Bælte & Vej Initiativet.

Foto: En statue på spiret af Duomo-katedralen i Milano, Italien, skuer ud over den indre by og finansdistrikt. (Photo:(Stefano Stabile / Wikimedia Commons / CC BY-SA 3.0)

[1] Førsteudgaven kan læses her:
http://www.larouchepub.com/lar/2007/3402art_capital_bdgt.html

Amerikas fjende nummer Ét er

Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden, og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej mod et finanskrak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets kasinoer op og standse et »nyt 2008-krak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall Street, og forvandlede den til »nul-regerings-partibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er

præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud, værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og efterretningstjenesterne, vil blive fejret bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

(photo Alex Proimos / Flickr / CC BY-NC 2.0)

Dette Prometheus-øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 20. juli, 2017 – Topmødet mellem Trump og Putin følges nu op af yderligere våbenstilstande i Syrien,

som optakt til, som præsident Trump har sagt, en våbenstilstand i hele landet – således, at det snart kun vil være skuddene mod terroristerne, der løsnes i Syrien, indtil de er overvundet. Samtidig har USA's Udenrigsministerium og Ruslands Udenrigsministerium indledt to langsigtede, strategiske dialoger. Desuden bliver udvekslingen af nye ambassadører mellem Washington og Moskva fremskyndet, som de to præsidenter aftalte den 7. juli.

Men samtidig tromler en ukontrolleret, ude-af-kontrol global finansiel-økonomisk krise fremad, mod kaos og katastrofe. Italien konfronteres af deadlines for bankerot, og med deadlines for valg, der kunne optrælle hele eurosystemet, og sammen med det, hele det globale system. Sammenbrud i transport intensiveres og spredes i New York City, som, hvis det ikke imødegås med en overordnet plan for opgradering, vil spidse til på Labor Day (4. september), hvor passagertrafikken normalt stiger betydeligt. Og, som Diane Sare, under LaRouche PAC Policy Committee-webcastet mandag, 17. juli, påpegede, så er en infrastrukturkatastrofe i New York City en national og international katastrofe, og ikke en lokal affære.

Præsident Trump er under kraftig beskyldning fra løgnene omkring »Russia-gate«, men han kæmper imod med kampgejst.

Freelancejournalisten Finian Cunningham skrev i RT for to dage siden, »Det er åbenbart, at Trump er lammet af den giftige atmosfære af russofobi i Washington«. Men, selv om Trump-administrationen er under angreb, så er den tydeligvis ikke »lammet«. Det er Demokraterne, der er lammet pga. Russia-gate. De fleste Demokrater får ikke lov at gøre noget som helst på vegne af deres vælgeres interesser, der er et spørgsmål om liv eller død; det eneste, de må, er at rende rundt og råbe op om vrøvl om Rusland!

Men alt taget i betragtning, så, som Helga Zepp-LaRouche har påpeget, går den mest presserende del af præsidentens dagsorden – nemlig om de venskabelige relationer med Rusland

og Kina, som kræves for at forhindre atomkrig og fremme samarbejdet om Silkevejen – på afgørende vis fremad. Men, den anden del af dagsordenen: Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling, og Lyndon LaRouches Fire Love – denne vitale del af dagsordenen er gået i stå. Derfor det fortsatte, ja, faktisk fremskyndede, styrt ud over klippekanten, med finansielt og økonomisk kollaps.

Af denne årsag fortsætter de hjerteskrærende »dødsfald som følge af fortvivlelse« hos vore amerikanske medborgere, og som blev udløst som en lavine af George W. Bush' og Obamas administrationers politikker, tilsyneladende stadig med at vokse i dag. Med flere end 90 dødsfald om dagen pga. narkooverdosis alene, er disse narkooverdoser nu, utroligt nok, blevet den førende årsag til dødsfald blandt amerikanere under 50 år. Dødsfald som følge af alkoholisme kunne endda overgå disse tal – alt imens tilfælde af decideret selvmord ikke kommer langt bagefter. Hvilket utroligt blodbad i fremtiden!

Og hvad siger vi så?

Vi siger, at spørgsmålet ikke handler om, hvad præsidenten har gjort. Spørgsmålet er derimod, hvad DU har gjort – i ånden fra Helga Zepp-LaRouches telefonkonference med aktivister i hele landet sidste søndag, 16. juli. Husk, hvad Lyndon LaRouche gjorde sammen med Reagan-administrationen i sidste århundrede. Hvad har du gjort for at skabe en bevægelse, der ikke lader sig standse, af mennesker, der forstår Lyndon LaRouches Fire Love og den presserende, dødelige nødvendighed af disse loves gennemførelse, og som disse mennesker nu kæmper for at få vedtaget?

Helga siger, at vi må skabe en mobilisering for kampen mod Wall Street, der forsøger at forhindre Glass-Steagall og de Fire Love. Vi står over for det samme i Europa, hvor Det britiske Imperium og dets allierede forsøger at standse den Eurasiske Landbro – en del af Verdenslandbroen – og det Nye

Paradigme; de forsøger med alle midler at lægge det på is.

Vi må opfordre befolkningen til at træde frem – præsident Trump kan ikke gøre det alene. Han kæmper mod enorme odds – og hele formålet med »Russia-gate« er at forhindre ham i at opfylde sine valgløfter.

Vi må kæmpe for de \$4,5 billioner, der behøves til infrastruktur, ifølge det Amerikanske Civilingeniørselskab, eller endnu bedre, for de \$8 billioner, som er det skøn, der kommer fra China Investment Corporation. Hvis der udbryder kaos og panik i New York efter Labor Day eller tidligere, kunne ukontrollabelt kaos producere en uigenkaldelig katastrofe, endda en national katastrofe, eller værre endnu.

»Wall Street ER problemet«, sagde Lyndon LaRouche på dette tidspunkt i diskussionen. Senere tilføjede han, »Dette er et hovedspørgsmål, der må skubbes helt op til toppen, og som må gennemføres for at forhindre denne fare for økonomien som helhed.«

Helga fortsatte: »Vi må have en national og international hastemobilisering. Når vi først har et kaotisk sammenbrud, kan alt ske. Vi sidder lige nu helt ude på kanten. De, der ikke går ind for Glass-Steagall, er kriminelle.«

Lyndon LaRouche tilføjede: »Vi må tvinge det igennem i vid udstrækning og få det gjort. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan få reel handling.«

Lyndon LaRouche afsluttede diskussionen: »Jeg mener, vi sandsynligvis kan få noget i gang. Det er bestemt nødvendigt at tænke på at gøre det, og at handle på det.«

*Foto: Præsidenterne Putin og Trump. 6. juli, 2017.
(en.kremlin.ru)*

Det behøver ikke være en »Helvedessommer«

Leder fra LaRouche PAC, 19. juli, 2017 – Det kaos og den panik, som kollapset i New York Citys infrastruktur fremkalder – den fremstormende »Helvedessommer«, som newyorkere er blevet lovet, og som nu er kommet – er et meget reelt, dagligt mareridt for områdets indbyggere. Brand i undergrundsbanen; lukkede broer og timelangt trafikkaos; lange forsinkelser på proppede, kvælende tog, hvor der rapporteres om mange tilfælde af panikanfald hos trafikanterne; ingen pålidelig måde, hvorpå man kan komme sikkert på arbejde eller i skole.

Men, New Yorks mareridt er også et mikrokosmos af det, hele den transatlantiske sektor konfronteres med, med mindre USA og de europæiske nationer omgående begraver Wall Street og City of London og tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ – sådan, som Lyndon LaRouche, som den eneste, amerikanske statsmand, utrætteligt har argumenteret for.

Vi nærmer os regnskabsårets afslutning ved udgangen af tredje kvartal, og perioden september-oktober har, rent historisk, været en periode for ekstrem ustabilitet, bankerot og kriser i finanssystemet, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Et umiddelbart sammenbrud i hele det transatlantiske banksystem hænger over vore hoveder som et Damoklessværd, med en \$1,5 milliard stor derivatboble, der umuligt kan opretholdes, selv ikke, hvis Social Security (basal folkepension, sygedagpenge o. lign., iflg. lov af 1935, *-red.*), Medicare (offentlig sygesikring til borgere over 65 år, *-red.*) og Medicaid (sygesikring til den fattigste del af befolkningen, *-red.*), alle blev udslettet tre gange – hvilket synes at være mange af vore kongresmedlemmers og senatorers synspunkt.

Trump-administrationen har, til trods for sit fremragende arbejde med at gå op imod britisk geopolitik og genetablere arbejdsrelationer med Kina og Rusland, ikke leveret varen mht. sine løfter om at vedtage Glass-Steagall og genopbygge Amerikas infrastruktur. Finansminister Steve Mnuchin – bankernes dreng, om nogen – er stadig i regeringen. Det er ren dårskab at foregive, at vi på en eller anden måde kan fortsætte på bedste beskub, uden at investere i infrastruktur, der er 50, 75 og 100 år gammel. Hvis vi ikke erstatter det, vil det smuldre, hvad enten vi synes om det eller ej, og måske, når vi mindst forventer det. Det er én af de ting, vi kan lære af New Yorks »Helvedessommer«.

Men, det behøver ikke være sådan: løsningen ligger, i bogstavelig forstand, lige foran os i dag, i Washington, D.C. I dag finder mødet sted mellem kinesiske og amerikanske myndigheder i den Omfattende Økonomiske Dialog mellem de to nationer, der blev oprettet på mødet mellem Trump og Xi Jinping på Mar-a-Lago. Kineserne har gentagent tilbudt USA at gå med i Bælte & Vej Initiativet: USA kunne både deltage i globale infrastrukturprojekter i andre lande, og også få presserende nødvendig hjælp til at genopbygge vores egen, smuldrende infrastruktur herhjemme. Hvad venter vi på?

Denne fremgangsmåde bringer Kina til de mest ødelagte hjørner af planeten, med ubestridelig succes. Afrika begynder at se fremskridt i fattigdomsreduktion, for første gang i årtier, for ikke at sige århundreder – med kinesisk hjælp. Kina tilbyder sin »visdom« og ligeledes sit Bælte & Vej Initiativ for at være med til at løse de mange kriser i Mellemøsten.

Med en omskrivning af præsident Xis ord, så eksisterer der intet, der hedder »uafhjælpelig fattigdom«, eller uafhjælpelige krige, for den sags skyld. De kan begge overvindes, med de rette politikker.

At bygge et politisk bål under bagdelene af Kongressen og deres vælgere vil forbedre deres forståelse af disse

nødvendige politikker. Og at øve indflydelse gennem de fremskridt, vi er ved at opnå i den internationale situation, kan være med til at gennemtvinge de nødvendige politikker i USA.

Foto: Myldretid på New Yorks undergrundsbane, L-toget, der betjener bydelene Manhattan og Brooklyn.

En genrejsning af amerikansk produktion og Det almene Vel afhænger af en genrejsning af Det amerikanske System

Leder fra LaRouche PAC, 18. juli, 2017 – Udviklingerne i USA i dag er et yderligere bevis på, at præsident Donald Trumps planer om at genopbygge den amerikanske økonomi og vende kollapset i den amerikanske levestandard, alt imens hensigten er god, umuligt vil kunne realiseres uden at løse det fremstormende kollaps af det vestlige finanssystem. En genrejsning vil ikke være mulig uden skabelsen af en moderne udgave af kreditsystemet i Hamiltons tradition, for at skabe den massive mængde kredit, der behøves for blot at rokke den sårede kolos, som er den amerikanske økonomi. Det Amerikanske Civilingeniørselskab skønner, at der behøves tæt ved \$5 billioner hen over de næste otte år for blot at genoprette den forfaldne infrastruktur til en anstændig standard, alt imens Kinas Investeringselskab, en statslig investeringsfond, der ønsker at investere milliarder i USA (hvis de nødvendige,

finansielle strukturer kan skabes), skønner, at investeringsunderskuddet er \$8 billioner.

Hvor efterlader det så Trumps forslag om en \$1 billion stor infrastrukturfond? Eller, for den sags skyld, hvor skal kreditten til at fikse det ødelagte, amerikanske sundhedssystem komme fra, eller til at genoprette vore nedgraderede varefremstillingskapaciteter, eller vores forskning og udvikling inden for fremskudte områder, såsom kernefusionskraft og udforskning af rummet?

Trump har udråbt mandag til at være »Made in Amerika Day«, Fremstillet i USA-dag, hvor han i Det Hvide Hus vil ære førende producenter og lover at genoprette Amerikas tidligere varefremstillingseksport. Men, han nævnte ikke noget om sit løfte om at genindføre Glass-Steagall for at gøre en ende på hasardspilskasinoet på Wall Street, der nu har opbygget en derivatpulje af værdiløse spekulationspapirer, der er næsten dobbelt så stor, som den, der førte til krakket i 2008. Uden dette første skridt med Glass-Steagall for at muliggøre en statsdirigeret kreditpolitik, vil de øvrige forholdsregler, som Trump har nævnt – fjernelse af regler og afslutning af handlepolitikker, der ikke er fair – end ikke tilnærmelsesvis kunne begynde at vende sammenbruddet.

Eller, lad os se på fiaskoen med sundhedssystemet. Det seneste forsøg for at ophæve Obamacare-katastrofen og erstatte den med noget, der er lige så dårligt, er faldet fra hinanden, idet hverken Republikanere eller Demokrater kunne udholde lugten. Trump responderede, at Obamacare nu ville kollapse på egen hånd, og at dette kunne åbne for muligheden for at arbejde sammen med Demokrater for at skabe en brugbar løsning.

Men, der findes ingen brugbar løsning, så længe, det er Wall Street, der kører sundhedssystemet gennem de forsikringskonglomerater, der udelukkende drives ud fra en maksimering af aktieindehavernes værdi med det formål at udtrække rigdom af systemet. Her er problemet igen manglen på

kredit, der kan adressere kollapset i sundhedssystemets tjenesteydelser – det er ikke et forsikringsproblem, men et sammenbrud i det fysiske system for tjenesteydelser.

Én af de Republikanske senatorer, der vendte sig imod GOP-planen i dag, Jerry Moran, er fra Kansas, en stat, hvor årene med nedskæringer inden for sundhedsvæsenet har efterladt statens landdistrikter med bogstavelig talt ingen adgang til akut lægebehandling, som det også er tilfældet i mange af de indre byområder i det engang så blomstrende, industrielle hjerteland. Hill-Burton-politikken, som blev initieret af Franklin Roosevelt, adresserede ikke forsikring, men levering af ydelserne. Alle borgere havde ved lov adgang til hospitaler og lægefagligt personale op til en given standard – hvis den private sektor leverede dette til et lokalsamfund, så fint nok, men hvis ikke, var det pålagt de lokale og nationale regeringer at gøre det. Det er denne fysiske virkelighed, der må adresseres, og som udelukkende kun kan adresseres gennem Glass-Steagall og genoplivelsen af et statsligt kreditsystem således, som det skabtes under Det Amerikanske System i Hamiltons tradition. Dette Amerikanske Systems nærdød, især siden mordet på Jack Kennedy, kan og må vendes i de kommende uger og måneder.

Præsidenten har næsten knækket ryggen på Det britiske Imperiums imperieopsplitning af verden i krigsførende magter, ved at indgå partnerskaber med Rusland og Kina for at bekæmpe terrorisme og opbygge verden gennem den Nye Silkevej. Men, briterne har altid kørt deres imperium ved hjælp af magt over strømmen af kredit, under det »private« banksystem. Deres had til Trump, og deres lancering af den 'farvede revolution', der nu føres for at fjerne eller myrde ham, drives både af hans afvisning af den imperiale opsplitning af verden, men endnu mere af hans trussel om at genindføre Det amerikanske System for statskredit, der vil knuse Wall Streets og City of Londons magt. Alle amerikanere må handle for at gennemføre dette nye paradigme i dette mulighedernes øjeblik. Det vil ikke vare

ved.

*Photo: Made in America Product Showcase | July 17, 2017
(Official White House Photo by Evan Walker)*

Afvis de tåber, der promoverer Russia-gate; Det er økonomien, dumme!

Leder fra LaRouche PAC, 17. juli, 2017 – Hvis der er 'forrædere', der forråder USA's overlevelse, ville det være de politikere og medier, der fortsat promoverer et vanvittigt »Russia-gate«-kupforsøg imod præsident Trump for hans politik for samarbejde med Rusland og Kina.

Hvis denne præsidentens strategiske politik for fred ødelægges, vil resultatet blive en spredning af krige og en potentiel krig mellem atommagter. Selv, hvis vi undgår det absolut værste, så er kendsgerningen den, at, i Bush/Obama-æraen med krige for regimeskifte – permanent krig – har USA undergået økonomisk, social og kulturel ødelæggelse. Trump forsøger at afslutte denne katastrofale æra gennem samarbejde med præsidenterne Putin og Xi, og han følger en kurs, der er klart *succesrig*. Han er desuden fast besluttet på at fortsætte med denne kurs, på trods af, at der skrives »impeachment« (afsættelse ved en rigsretssag), og på trods af trusler fra efterretningstjenesterne og deres britiske efterretningsmentorere.

Men, USA kunne også blive ødelagt af det nu truende finanskrak og økonomiske kollaps, med bobler, samlet set større end dem i 2007, der er i færd med at kollapse. USA's økonomi er i færd

med at synke, og det skyldes først og fremmest, at landets forfaldne, økonomiske infrastruktur er ved at falde fra hinanden, med reparationer, der ikke udføres, for slet ikke at tale om udskiftning på et højere, teknologisk niveau.

I denne situation, hvad betyder det da, når visse politiske ledere siger, »Kom ikke her med en alternativ politik for det amerikanske folk; bare 'afsæt' – og retsforfølg! – præsidenten for at mødes med russere!« Dette er en opskrift på kaos.

Det er økonomien, dumme, og tilstanden i den amerikanske økonomi – omkring arbejdsløshed, produktivitet, livskvalitet – forringes hastigt.

Det amerikanske folk må her »overtage« præsident Trumps planer, som man har afsporet, om at »gøre Amerika stort igen«. Det er op til os at overvinde Wall Street-banker, der har skubbet ham ud af førersædet.

»Det Amerikanske Økonomiske System« er, hvad han er fortaler for. Han har ikke gennemført det. Det er, hvad vi har brug for, for at redde denne nation, så vi må få præsidenten til at gennemføre det.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, har fastslået dette Amerikanske System i fire, politiske tiltag, der må gennemføres nu, med begyndelse i en genindførelse af Glass/Steagall-loven for at »uddrive vekselnerne fra vor civilisations tempel«, som Franklin Roosevelt udtrykte det. Det, vi lærte i Apolloprojektet, må anvendes til at udvide rumforskning og til fornyelse og genopbygning af Amerikas økonomiske infrastruktur på nye, teknologiske niveauer. Vi må skabe det forcerede program, der aldrig blev skabt, for at opnå målet med at udvikle fusionskraft.

Det Amerikanske System kan få os tilbage til »USA's produktive guldalder«, der begyndte med FDR og sluttede kort tid efter mordet på JFK; og som fremkom gennem den næsten uafbrudte fornyelse af amerikansk, økonomisk infrastruktur på stadig

avancerende niveauer.

Eller, vi kunne stå over for strategisk krise og krig, hvis vi lader økonomien kollapse. Ignorer dem, der promoverer »Russia-gate«; det er, hvad det drejer sig om.

Foto: Et møde mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump fandt sted på sidelinjen af G20-topmødet i Berlin, 7. juli, 2017. (en.kremlin.ru)

Verden er gået ind i et Nyt Paradigme; vi må gennemføre LaRouches politik for at det kan lykkes

Leder fra LaRouche PAC, 16. juli, 2017 – I dag talte Helga Zepp-LaRouche om det historiske faseskifte, der finder sted i verden, i retning af det Nye Paradigme, som LaRouche-organisationen har promoveret i de seneste 50 år, og det ansvar, som denne lille, men afgørende organisation må leve op til for at sikre, at dette nye paradigme, og ikke et globalt, økonomisk sammenbrud og en ny verdenskrig, kommer til at afgøre menneskehedens skæbne. I parafrase lyder hendes budskab som følger:

På den positive side sagde fr. LaRouche ved årets begyndelse, at Donald Trump kunne blive en af de største præsidenter i hele USA's historie, *hvis* det lykkes ham at få USA til at

samarbejde med den Nye Silkevej. Dette finder nu sted med Trump, der arbejder tæt sammen med Xi Jinping om at integrere USA i Silkevejsprocessen, en proces, i hvilken LaRouche-organisationen har spillet en afgørende rolle siden 1990'erne. Overvej engang mødet på Mar-a-Lago, det faktum, at Trump sendte en delegation på højt niveau til Bælte & Vej Forum i Maj, samt det faktum, at Trump nu siger, at han kender Xi Jinping temmelig godt, og at de har etableret en meget god relation og er mødtes flere gange – det er en meget solid basis for samarbejde.

Den kendsgerning, at Trump-Putin-mødet i Hamborg i denne måned gik fremragende godt, især konfronteret med et massivt forsøg på et kup imod Trump fra Det britiske Imperiums og dets amerikanske aktivers side; begge præsidenter manøvrerede meget vist og meget godt. Den kendsgerning, at Putin bagefter sagde, at Trump er meget anderledes end det billede, medierne fremstiller af ham, og at dette kan blive grundlaget for en fortsat, stærk relation – dette er fremragende. Forestil jer blot, hvis der havde været en Hillary Clinton i Det Hvide Hus – så ville vi allerede have haft Tredje Verdenskrig.

Så på dette plan gør Trump det virkelig godt – lyt ikke ét sekund til det, de liberale i USA siger; dette er komplet irrelevant, for det, der tæller, er den strategiske situation. Får vi Tredje Verdenskrig, eller ej? Så, hvad så siden, der foregår internt i USA, er relativt sekundært i forhold til den strategiske situation; og her har Trump gjort det fremragende godt.

Overvej det faktum, at Trump blev inviteret af præsident Macron til at være æresgæst i Frankrig – og dette var hans første besøg til udlandet – i anledning af den nationale Bastilledag, og til at spise middag med Macron på en meget fin restaurant på toppen af Eiffeltårnet. Bagefter sagde Macron, at Frankrigs relationer i lige grad er tætte til USA og til Rusland. Dette er meget vigtigt. Hvis man ser på resten af Europa: Østeuropas og Centraleuropas holdning til at deltage i

Silkevejen; Italien, Spanien, Portugal går alle i retning af samarbejde med Kina. Macron, der sendte tidligere premierminister Raffarin, en stærk fortaler for samarbejde med Kina, til Bælte & Vej Forum, og nu, Macron, der inviterer Trump på denne måde – dette betyder tydeligvis, at krigskoalitionen mellem Theresa May og Angela Merkel – der mødtes med Obama kort tid efter Trumps valgsejr, netop for dette formål – at det ikke virker.

Det bedste trumfkort, Trump har, er netop disse globale spørgsmål. Dette er ikke en kamp internt i USA. Som Lyndon LaRouche har fremført, siden begyndelsen af Trump-fænomenets fremvækst: Dette er strategisk, dette er internationalt, ikke et strengt nationalt spørgsmål, og denne kamp vil blive vundet, eller tabt, på international skala. Tænk ikke småt, tænk ikke lokalt; det er ikke sådan, historien fungerer på dette tidspunkt.

Når dette er sagt, må man imidlertid også meget klart bemærke, at den store 'Akilleshæl' er Trumps økonomiske politik. Syv måneder inde i sit præsidentskab, har han endnu ikke bedrevet noget, der virkelig understøtter budskabet om, at han mener, hvad han siger, med hensyn til sine valgløfter – Glass-Steagall, det Amerikanske System, økonomisk praksis i Hamiltons tradition, \$1 billion i infrastrukturinvesteringer. Det er sandsynligvis stadigvæk, hvad han har til hensigt at gøre, men det er stadig ikke sket. Og han er stadig omgivet af Wall Street-folk som finansminister Steve Mnuchin – det er helt klart den svage flanke.

Vi befinder os under et Damoklessværd i form af et sammenbrud, værre end i 2008. Der er mange røster ud over LaRouche-organisationen, der advarer om, at alle centralbankernes redskaber er opbrugt; kvantitativ lempelse har blot ført til en forøgelse af spekulanternes profit, på bekostning af den almene befolkning. Svælget mellem rig og fattig vokser til stadighed; selskabernes gæld, statsgælden, alle disse faktorer er meget værre end i 2008. Hvis det her kollapser, har vi

omgående kaos. Vi er ikke ude over faren for en trussel mod civilisationens eksistens. NATO-øvelser finder stadig sted tæt på Ruslands grænser, og det er stadig en kilde til fare. Men lige nu er den største fare finanssystemets sammenbrud, der ville føre til omgående kaos.

Hvis man vil have en forsmag på, hvordan det ville se ud, så se engang på sammenbruddet af New Yorks undergrundsbane og anden infrastruktur i New York City, hvor New Yorks guvernør indrømmer, at dette er »Helvedessommeren«. På ingen tid kunne man få et kollaps i infrastrukturen lige så vel, som man kunne få et kollaps af finanssystemet. Tro endelig ikke, at vi er ude over farezonen!

Denne krise vil næsten sikkert udspilles ved slutningen af denne sommer. Denne magtsituation med sine to sider – ud fra standpunktet om Trump som præsident, men med et samtidigt, igangværende kupforsøg mod Trump som præsident, der er styret af briterne. Dette kan ikke vare ved; én af siderne vil vinde.

Vi er fremragende placeret for at kunne vinde, men det kræver en ekstraordinær forpligtelse fra det amerikanske folks side, som denne organisation må påtage sig ansvaret for, med en helt ny opfattelse af sin mission.

Foto: Helga Zepp-LaRouche, juli, 2017.

Mad for Fred og Tanker, og kredit for udvikling

Leder fra LaRouche PAC, 15. juli, 2017 – Under sit todages besøg til Frankrig er præsident Donald Trump fortsat med at opbygge arbejdsrelationer med præsident Xi Jinping fra Kina;

med præsident Vladimir Putin fra Rusland; og med andre, fornuftige statsoverhoveder, der er ved at vågne op til det faktum, at menneskehedens fremtid ligger uden for det, af Det britiske Imperium kontrollerede, geopolitiske spil.

Med den franske præsident Emmanuel Macron ved sin side under en fælles pressekonference i går, roste Trump Kinas Xi som »en dygtig mand, [der] elsker Kina«. Han beskrev Ruslands Putin som en person, der »ønsker det, der er godt for Rusland, og jeg ønsker det, der er godt for USA«. Og Trump forsvarede stærkt sit nylige møde med Putin, som han forklarede, allerede havde frembragt vigtige resultater i Syrien: »Jeg mener, i en sag som Syrien, hvor vi kan komme sammen, aftale en våbenstilstand, og der er mange andre sager, hvor det, at komme overens, kan være en meget positiv ting.«

Det er fint nok alt sammen, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar i dag; men dét, der er en presserende mangel, er et industrialiseringsprogram for USA for at standse det fremstormende kollaps af den fysiske økonomi – der intet steds ses tydeligere end i New York City. Trump-administrationen har endnu ikke handlet på sin annoncerede politik for en infrastrukturplan til \$1 billion, og heller ikke den presserende nødvendige Glass-Steagall konkursbehandling af de amerikanske og transatlantiske banksystemer. Hvis man ikke gennemfører et forceret program, opbygget omkring Lyndon LaRouches Fire Love, erklærede hun, vil intet andet virke: USA må gå sammen med Kina, Rusland og andre nationer om byggeriet af Verdenslandbroen, inklusive internt i USA. »Det er økonomien, dumme!«, fremførte Zepp-LaRouche.

Overvej engang det følgende: I løbet af det seneste årti har Kina skabt henved \$10 billion i kredit, og med en voksende del heraf, der kanaliseres til udlandet som en del af Bælte & Vej Initiativet. Ved hjælp af denne kredit har de løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, bygget henved 22.000 km højhastighedsjernbaner og lanceret planetens mest avancerede, videnskabelige aktivitet inden for områderne rumforskning,

fusionskraft osv.

I det samme årti har den transatlantiske sektors (plus Japan) finansinstitutioner udstedt mere end \$15 billioner i akkumuleret »kvantitativ lempelse«, en halv gang mere end det, Kina har udstedt i form af produktiv kredit – angiveligt for at øge bankudlån. Men, i mangel af Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, er *intet af dette* gået til produktiv investering. I stedet har vi kollaps inden for infrastruktur og industri; voksende fattigdom og reel arbejdsløshed, en himmelstormende selvmordsrate og dødsrate som følge af narko og alkohol; og en opgivelse af videnskabelig indsats, som det bedst repræsenteres af NASA-missionen.

Dette er den store svaghed i den strategiske situation, understregede Zepp-LaRouche, en svaghed, som LaRouche-bevægelsen kan være med til at udbedre ved at få den amerikanske befolkning til at fokusere på de nødvendige løsninger på sammenbruddet, ligesom det lykkedes os at gøre med den nylige New York-konference om »Mad for Fred og Tanker«. Nu må de nødvendige infrastrukturprogrammer komme i gang, og kredit til udvikling må begynde at strømme.

Wall Street og City of London vil ikke synes om det. Men det vil alle andre.

Foto: Præsidenterne Trump og Macron taler på en fælles pressekonference i Paris, Frankrig, 13. juli, 2017.

Fokusér på den strategiske

sandhed, ikke sniksnakken

Leder fra LaRouche Pac, 13. juli, 2017 – En underskrevet lederartikel i går i *Global Times*, en engelsksproget avis, der ejes af Kinas *People's Daily*, sagde, »Trumps team er, på trods af en konstant strøm af negative nyheder, i færd med gradvist at konsolidere sit greb om magten. Konstante historier om hans russiske forbindelser begynder at lyde som baggrundsstøj.«

Faktisk er arrogancen, frækheden og lydstyrken af disse britiske-styrede Russia-gate-historier omvendt proportionale – ikke alene i forhold til sandhedsindholdet, men også til deres styrtdykkende troværdighed hos det amerikanske folk.

Amerikanerne indser sandheden i det, ruslandsekspert Stephen Cohen sagde til Tucker Carlson fra Fox News den 7. juli, dagen for topmødet mellem Trump og Putin. Carlson spurgte Cohen: »Professor, det første, man lægger mærke til, er, hvor meget, pressen er forankret i, at dette møde mellem vores præsident og den russiske præsident skal mislykkes. Hvorfor skulle de ønske, at det mislykkes?«

Cohen svarede: »Det er en form for pornografi. På samme måde, som der ikke forekommer nogen kærlighed i pornografi, er der heller ingen nationalinteresse at finde i disse angreb mod Trump og Putin.« Han sagde, at hans undertekst for topmødet ville være, »Potentiel nyt, historisk anti-koldkrigspartnerskab for detente indledt af Trump og Putin; men i mellemtiden optrappes forsøg på at sabotere det«.

I en artikel i *The Nation* i går skrev Cohen, at topmødets fire hovedpræstationer var: 1) at formalisere og symbolisere det nye detente-partnerskab mellem den amerikanske og den russiske præsident; 2) en aftale om at samarbejde i Syrien imod de derværende terroriststyrker, ikke alene på de annoncerede, begrænsede måder, men på mere udvidede måder, hvilket betød at enes med Moskva om, at den syriske præsident Assad må forblive

ved magten, i det mindste indtil ISIS er helt besejret; 3) skabelsen af en bilateral, amerikansk-russisk kanal til forhandling af en afgørelse af den ukrainske borgerkrig og stedfortræderkrig, og herved at gå uden om, eller reducere, den rolle, der hidtil er spillet af Tyskland og Frankrig, og som i det store og hele er mislykkedes; og 4) en aftale om at drøfte måder til begrænsning af farerne ved cyber-teknologi i internationale anliggender.

Cohen har ikke altid haft ret, men han har ret her. Dette var virkelig »potentielt historisk«.

Vil amerikanerne nu bøje sig for disse Russia-gate-skandaler, der har til formål at vende det, der blev opnået på topmødet, og gå tilbage til konfrontation og krig med Rusland? Selvfølgelig ikke. Pointen understreges af en universitetsundersøgelse, der rapporteres i *The Nation* i dag af James Carden: »Lokalsamfund mest berørt af krig vendte sig hen imod Trump i 2016.« Husk, at USA konstant har været i krig i 15 år, men »det store flertal af borgere har ikke nogen direkte forbindelse med disse soldater, der kæmper, dør og vender sårede hjem fra kamp« i Mellemøstens evighedskrige. Undersøgelsen finder, at »der er en signifikant og meningsfuld forbindelse mellem et lokalsamfunds grad af militær opofrelse«, såsom dødsfald og lemlæstelse af soldater, »og så dets støtte til Trump«. Selvfølgelig er der det.

De britisksponsorerede journalister og »talking heads« begår den samme fejltagelse, som de gjorde under præsidentvalget i november, 2016. De taler op ad vægge ned ad stolper imellem sig – og de er alle enige, altså må det være sandt. De blev mere og mere højrøstede, og mere og mere ekstreme – så gik de i seng den 8. november, og da de vågnede næste morgen, havde de alle sammen taget fejl.

Under en diskussion om dette i dag kommenterede Mike Steger fra LaRouche PAC Policy Committee: »Under vores diskussion her i går talte vi om, at vores sprog er alt for afgrænset og

begrænset ved, at vi indskrænker os til de taktiske begivenheder og ikke er fokuseret omkring at indfange de epokegørende udviklinger, som er dét spørgsmål, det drejer sig om for hele menneskeheden.«

Foto: Præsidenterne Putin og Trump på sidelinjen af G20-topmødet i Hamborg, 7. juli, 2017.

Trumps politik for fred med Putin og Xi er modig; Hans politik for fred med Wall Street er ikke

Leder fra LaRouche PAC, 12. juli, 2017 – De seneste, forrykte udbrud af »Russia-gate« drejer sig ikke om et møde med en russisk advokat; det drejer sig om et topmøde med den russiske præsident.

Præsident Trumps politik har været konsekvent og modig – »Samarbejde med Rusland er en god ting, ikke en dårlig ting; vi har begge enorme atomvåbenarsenaler; vi kan bekæmpe terrorisme, vi kan afslutte de konstante krige« – konfronteret med stadig mere hysterisk McCarthy-isme fra medierne og begge partier i Kongressen.

Det, der stod på spil på dette Trump-Putin-topmøde: fred i områderne Mellemøsten og Nordafrika, der er ødelagt af Bush' og Obamas krige for »regimeskifte«; eller, mere krig, og muligvis atomkrig. Nogle Demokratiske ledere i Kongressen er blevet lige så forrykte koldkrigere som senator Joe McCarthy, eller J. Edgar Hoover, den fanatiske FBI-direktør, som fire

successive præsidenter ikke kunne klare at fyre.

Blandt deres seneste udbrud finder vi Senatets mindretalsleder, Chuck Schumer, der siger: »Tiden, hvor man hævder, der ikke er nogen beviser for *aftalt spil med fjenden*, er forbi« (fremhævelse tilføjet); og Hillary Clintons vicepræsidentkandidat, senator Tim Kaine, der siger, »Vi taler nu ikke længere om forhindring af rettens udøvelse mht. det, vi efterforsker. Dette er nu gået videre til mened, falske erklæringer og endda, potentielt, forræderi.«

Andre Demokrater, der er imod denne Russia-gate-besættelse, klager, at det ikke er godt for det Demokratiske Parti. Det er ikke det, det handler om. Dette er en politik for krig. Schumer, Kaine og andre er modstandere af våbenstilstand i Syrien, succes i Genève-forhandlingerne, stabilisering af Libyen, potentiel fred og genopbygning (som Kina er parat til) i hele området, og fred i Asien.

Præsident Trumps politik for samarbejde med Putin og med Xi fra Kina er modig. Han vender væk fra det, der grundlæggende set er et establishment for britisk imperiepolitik, der insisterer på, at »ene-supermagten« kan kommandere rundt med atommagterne Rusland og Kina, og alle andre nationer, og gennemføre »regimeskifte« over for alle, der ikke adlyder. At Trump er modig nok til fyre en magtsyg FBI-direktør, er også vigtigt.

Men hvad der ikke er modigt, er præsidentens manglende evne til at tage skridt mod Wall Street i retning af at gennemføre den politik for økonomisk genrejsning, han gik til valg på. I stedet kører Wall Street, anført af sådanne personer som finansminister Steven Mnuchin, fuldstændig hen over ham.

Det amerikanske folk kræver, at Wall Streets storbanker brydes op i henhold til en Glass/Steagall-bankopdeling, før det næste finanssammenbrud, der nu sandsynligvis vil indtræffe til efteråret. En national kreditinstitution, i Hamiltons

tradition, til ny, økonomisk infrastruktur, kan ikke længere opsættes; afgørende vigtige, men totalt forfaldne infrastruktursystemer, er i færd med at bryde sammen, helt uden orkaner eller oversvømmelser. Det er ikke nok blot at reparere dem: Der er brug for teknologisk og videnskabeligt nye infrastrukturplatforme, såsom højhastighedsjernbaner og svævetogssystemer, og forskning i fusionskraftteknologi – sådan, som Kina er i færd med at bygge det i hele den Nye Silkevej, der breder sig! Og »motoren« bag et sådant fremskridt må atter blive NASA og den avancerende udforskning af rummet.

Præsidenten kan ikke organisere dette alene. Det amerikanske folk må organisere for de »Fire Love«, som Lyndon LaRouche har formuleret, og for USA's tilslutning til den Nye Silkevej.

Præsident Trump kæmper mod den britiske imperiepolitik, og det var britisk efterretning, der lancerede »Russia-gate« imod ham for et år siden, og som har drevet lederskabet i Kongressen til vanvid à la McCarthy.

Men hverken han, eller nogen af de to partier i Kongressen, bekæmper Wall Street. Det falder på resten af os, og det kan ikke udskydes; i modsat fald vil det næste, overhængende krak totalt udslette os.

Foto: Præsident Trump på G20-møde den 9. juli, 2017. Bag ham, finansminister Steven Mnuchin.

Vi kan vinde kampen om

menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, 11. juli, 2017 – Den aktuelle sindsstemning blev adresseret af Helga Zepp-LaRouche her til morgen, efter hun deltog i et Schiller Institut-arrangement i Berlin, der som taler havde Zhang Weiwei, kendt for sin 2012-bestseller, *The China Wave: Rise of a Civilizational State*. Hun sagde, at den aktuelle, ekstraordinære periode er vidt åben for, at vi kan sætte på dagsordenen det, der må gøres i Vesten: at samarbejde med AIIB og gå med i den Nye Silkevej. Vedtag LaRouches Fire Love i USA. Vi kan vinde denne kamp – det kan man se af den freak-out, der finder sted!

»Freak-out« er den helt rigtige beskrivelse af det seneste stunt i den 'farvede revolution' imod det amerikanske præsidentskab, hvor man nu beskylder Donald Trump, jr. for, at hans 20 minutter lange møde i 2016 med en russisk advokat var en kriminel handling, en anklage, der nu kører nonstop i de amerikanske medier. Faktisk lugter denne hændelse langt væk af at være en mislykket fælde, kørt af briterne og FBI. At blæse det op nu har til formål – udover at være et »legalistisk«[1] angreb mod præsident Trump – at skabe afsky og demobilisere den amerikanske befolkning.

Vi må, som Helga Zepp-LaRouche sagde i Berlin, gå frem ud fra den antagelse, at vi kan tage sejren hjem. Vi må påberåbe den guddommelige gnist i befolkningen. Dette er et »Percy Shelley«-øjeblik, hvor folk har »evnen til at formidle og modtage intense og passionerede begreber med hensyn til menneske og natur«.

Et vigtigt møde fandt søndag sted i Beijing. Den syriske ambassadør til Kina, og andre, diskuterede Kinas involvering i genopbygningen af Syrien. I dag er der rapporter om, at en delegation af kinesiske forretningsfolk forventes at besøge Syrien 15.-22. august for at se, hvilke projekter, der omgående kan påbegyndes. Idet de primært fokuserer på

energiforsyning, vil de se på Damaskus, Aleppo og Homs. Den statsejede gigant, China Energy Engineering Corporation, og China Construction Fifth Engineering Division Corporation, vil deltage i gruppen. Man diskuterer en plan om at skabe en kinesisk-syrisk industripark for 150 selskaber, der vil skabe 40.000 jobs.

Der har tidligere været delegationer i Syrien, men den nye impuls for genopbygning kommer direkte som et resultat af den nye aftale mellem Rusland og USA om en våbenstilstand i Sydvestasien, der i sidste uge blev indgået under mødet mellem Putin og Trump.

Der er ingen tid at spille. Lidelserne og ødelæggelserne er enorme. En ny rapport, der er udkommet i denne uge, angiver omfanget af de rædsler, der finder sted i Yemen pga. af Londons/Saudi-Arabiens/USA's grusomheder. Verdens værste udbrud af kolera finder nu sted dér, med flere end 297.000 tilfælde siden april og mange dødsfald. Over 7 millioner mennesker har brug for omgående fødevarehjælp, der ikke kommer.

Vi er kaldet til at skabe en ny fremtid. Dette relaterer til det moderne Kinas natur, som det i dag blev forklaret af forfatter Zhang i Berlin. Han sagde, at Kina ikke er et almindeligt land, men en »civilisationsstat«, med en 5.000 år lang historie. Kinas model i dag er, at det er ideer, der bestemmer systemet, og ikke omvendt, som det er tilfældet med Vesten. Man beslutter, hvad man skal gøre, baseret på fremtiden. Man beslutter, hvilken fremtid, man vil have, og så opfinder man systemet for at komme dertil.

Foto: Præsidenterne Putin og Trump på sidelinjerne af G20-topmødet i Hamborg, 7. juli, 2017.

[1] **legalisme**, i Kina en betegnelse for tankestrømninger, som vandt indflydelse op til dannelsen af kejserstaten i 221 f.Kr. Legalisterne var af den opfattelse, at samfundet var i

konstant forandring, og at statsmagten hele tiden måtte tilpasse sig de nye forhold og ikke søge at gendanne fordums tiders samfund. De mente, at mennesket grundlæggende var selvisk og uden evne til af egen drift at handle socialt. Et velfungerende samfund kunne ikke etableres gennem en fyrstes moralske lederskab eller intelligens. Legalisme stod i ét og alt for det modsatte af konfucianisme. (*Gyldendal Den Store Danske*).

Trump har sat scenen for russisk-kinesisk-amerikansk samarbejde for udvikling – Amerikanere må mobiliseres for denne politik

Leder fra LaRouche PAC, 10. juli, 2017 – Præsident Trumps historiske møder med præsident Putin, og dernæst med præsident Xi Jinping, på sidelinjerne af G20-mødet i Hamborg, har igangsat en ny, politisk kraft i verden – ikke en geopolitisk kraft, der påtvinger sig andre, men en kraft for det gode, for at bringe nationer sammen med det formål at fremme deres fælles menneskehed. Alt imens Trump og Putin nu arbejder sammen for at gøre en ende på terroristernes opstand i Syrien, og potentielt i hele Mellempøsten, så har Trump og Xi Jinping atter helliget sig til samarbejde internationalt, som en del af den Nye Silkevej.

Det ses på med rædsel af fredens fjender, der befinder sig i

en tilstand af panik for at sabotere den »nye detente« (som en ekspert udtrykte det) mellem USA og Rusland. Den korrupte, tidligere CIA-chef John Brennan skældte ud og sagde, at Trumps bekendtgørelse af, at han var bæret over at møde præsident Putin, var en »uhæderlig ting at sige«. Nikki Haley sagde, på trods af, at hun blev udnævnt af Trump til permanent repræsentant i FN, efter Trumps produktive og venskabelige møde med præsident Putin, at »vi kan ikke stole på Rusland, og vi vil aldrig stole på Rusland«.

Aldrig nogensinde? »En sådan giftighed er sindssygt«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag under en telefonkonference med medlemmer af *EIR's* efterretningsteam. »Vi må indlede en dialog mellem kulturer. Hvert land er en enhed, med et sprog og en kultur. Det er måske ikke perfekt, men det består af mennesker, der tilsammen udgør menneskeheden.« At sige, at vi aldrig vil kunne stole på Rusland, tilføjede hun, »er værre end KKK's insisteren på, at sorte mennesker aldrig bør få politiske rettigheder. Hver nation har en historie, med perioder med udvikling og perioder med forfald, men nationer består af mennesker«.

Trump, sagde hun, »har vist, at man kan tale med folk, både i USA og i andre nationer, på en måde, hvor de ikke føler, de bliver løbet over ende. Vi befinder os nu i en situation, hvor vi kan kæmpe for menneskeheden som helhed«. Den Amerikansk-kinesiske Omfattende Økonomiske Dialog, der efter planen skal mødes den 19. juli for at drøfte resultaterne af »100-dages planen«, der blev igangsat af Trump og Xi på topmødet den 6. april på Mar-a-Lago, »kan demonstrere, hvordan en ny, økonomisk virkelighed kan se ud internationalt«, sagde Zepp-LaRouche.

Der er uden for enhver tvivl en bølge af vrede i USA over forsøget på at vælte præsident Trump og den russofobi, der er kernen i denne indsats. Denne vrede kan og må vendes til optimisme, baseret på den kendsgerning, at det nye samarbejde mellem Rusland, Kina og USA giver en basis for at bringe USA

tilbage til dets historiske rolle som et »Håbets bøger« for verden snarere end dets rolle under Bush og Obama som et redskab for Wall Streets nedskæringspolitik og britisk neokolonialistisk krigsførelse.

Lyndon LaRouche sagde i samme telefonkonference i dag, at, for at bringe dette til at bære frugt, må der være en national bevægelse, en organiseret proces, der kan adressere det igangværende sammenbrud af nationens finansielle institutioner og nationens forfaldne infrastruktur. I dag, 10. juli, er Dag Ét af »Helvedessommeren«, som New Yorks guvernør Cuomo kaldte det, med afsnit af jernbaneknudepunktet på Penn Station for regionale tog, og New Yorks undergrundsbane, der bliver lukket ned for reparationer, der er gået langt over tiden, og bevirker endnu større kaos end det, der er blevet det normale forløb, med afsporinger, forsinkelser og sammenbrud i hele systemet. Kun en fremgangsmåde i den Nye Silkevejs ånd for at genopbygge New Yorks transportsystem og anden, forfalden infrastruktur i New York og andre amerikanske byer, kan vende kaskaden af kollaps, der nu finder sted i hele nationen.

Det nødvendige program forklares i LaRouches Fire Love: Glass-Steagall, nationalbankpraksis, dirigeret kredit til den fysiske økonomi og den nødvendige drivkraft i form af videnskab, centeret omkring fusionskraft og rumprogrammet. Forsvaret af Trumps præsidentskab og konsolideringen af partnerskabet med Rusland og Kina, kræver et sådant nationalt fokus fra mobiliserede borgere.

Helga-Zepp LaRouche:

Hvis Trump, Putin og Xi arbejder sammen, kan verden bevæge sig væk fra afgrunden og hen imod et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 9. juli, 2017 – G20-mødet, der blev holdt i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli, frembragte intet, der ligner den form for politiske initiativer, der kræves for at overvinde den dødbringende krise, som konfronterer menneskeheden, og den transatlantiske sektor i særdeleshed. Det adresserede ikke den globale finanskrisen, med dens \$1,5 milliard store, bankerotte derivatspekulation. Det diskuterede ikke gennemførelsen af en politik for global Glass/Steagall, eller for et kreditsystem i Hamiltons tradition, der alene kan vende de vestlige, fysiske økonomiers dødbringende kollaps, som Lyndon LaRouche endegyldigt har vist i sine Fire Love. Mødet stillede heller ikke spørgsmålet om at erstatte geopolitik og krig med en ny fremgangsmåde inden for globale relationer. Så i denne betydning levede G20-topmødet slet ikke op til det, den burde have opnået.

Alligevel kom der et meget positivt resultat ud af topmødet – ja, faktisk et gennembrud for strategisk fremskridt – for det meste som et resultat af en række bilaterale møder, der skaber historie, på sidelinjerne af topmødet, især det produktive møde mellem den amerikanske præsident Donald Trump og den russiske præsident Vladimir Putin – på trods af alle bestræbelser fra Det britiske Imperiums og dets amerikanske allieredes side på at forsøge at forhindre det i at ske.

Det er sædeles signifikant, at det russiske nyhedsbureau, TASS, valgte at udgive Schiller Instituttets præsident, Helga

Zepp-LaRouches vurdering mht. mødet mellem de to præsidenter, i en artikel med titlen, »Ekspertvurdering: Det lykkedes ikke antirussisk kampagne i USA at blokere for et succesfuldt møde mellem Putin og Trump«, og som understregede Zepp-LaRouches vurdering, der lød, at de to præsidenter »har overensstemmende synspunkter mht. deres ikke-accept af krige og interventioner og indblanding i andre landes anliggender«.

Enig i Zepp-LaRouches synspunkt, sagde ruslandsekspert og fremtrædende historiker, Stephen Cohen, til Fox Tv, at den overskrift, han ville give Trump-Putin-mødet, er: »En potentielt ny, historisk detente og et anti-koldkrigspartnerskab indledtes af Trump og Putin; imidlertid optrappes bestræbelser på at sabotere det«. Cohen sagde, Trump havde været »politisk modig«, og at »i dag blev vi muligvis vidne til, at præsident Trump voksede frem som en amerikansk statsmand«.

Under en diskussion med medarbejdere i dag mindede Helga Zepp-LaRouche om, at Trump og Kinas Xi Jinping havde holdt et meget succesfuldt møde på Mar-a-Lago tilbage i april måned; og at der umiddelbart forud for G20-topmødet havde været et strategisk møde mellem Xi Jinping og Putin i Moskva, som af begge sider blev karakteriseret som årets vigtigste, diplomatiske begivenhed og beskrev relationen mellem deres to lande som den bedste nogensinde. Nu har der, sagde Zepp-LaRouche, været et meget lovende, første møde mellem Trump og Putin. Så hvis disse tre præsidenter virkelig kan arbejde sammen, vil verden bevæge sig et gigantskridt fremad, og bort fra afgrunden og i stedet i retning af et nyt paradigme.

Der er selvfølgelig meget mere arbejde, der skal gøres. Det britiske Imperium må stadig overvindes. Man kan trygt stole på, at flokken på Wall Street og i City of London – samt deres bydrenge i det Demokratiske Partis Obama-lejr, og også de Republikanske neokonservative – vil gå bersærk over deres mislykkede forsøg på at standse Trump-Putin-topmødet, og vil optrappe deres kampagne for at vælte Trump-administrationen.

Der er faren for fremprovokerede krige på utallige scener over hele planeten. Men sejr er i sigte.

Zepp-LaRouche opfordrede den internationale LaRouche-bevægelse til at optrappe kampagnen for at sætte disse spørgsmål på dagsordenen, som G20-topmødet officielt undlod: nemlig LaRouches Fire Love, og at USA og Europa officielt fuldt og helt tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet. Få folk til at støtte op omkring os, som kilden til de afgørende ideer, der driver denne udvikling fremad.

Foto: Præsidenterne Trump og Xi på G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, 8. juli, 2017. (photo realdonaldtrump/instagram)

»Alt kan falde på plads, eller kunne falde fra hinanden« – Topmøde mellem Trump og Putin fredag er historisk vendepunkt

Leder fra LaRouche PAC, 6. juli, 2017 – Med det planlagte topmøde fredag, der nærmer sig, mellem præsidenterne Trump og Putin, er der et stort potentiale for et brud, væk fra det britiskorkestrerede fremstød for at sabotere samarbejde mellem Rusland og USA. Men, som Helga Zepp-LaRouche i dag advarede om, så er der imidlertid ingen tid at spille på selvtilfredshed –

»Alt kan falde på plads, eller kunne falde fra hinanden«.

Situationen i Nordkorea drives helt ud på randen, og skylden lægges på Kina, alt imens briterne fabrikkerer *fake-news* om et kemisk angreb i Syrien, hvor skylden lægges på russerne! Vi har spørgsmålet om krig eller fred liggende lige foran os!

Briterne og de neokonservative i både det Republikanske og Demokratiske parti i USA, med de løgnagtige medier som heppekor, ønsker at bringe USA tilbage til Obamas kurs mod krig med Rusland og Kina. Niveauet af kampagnehysteri og desperation for at bringe præsidenten til fald blev i dag udstillet under pressekonferencen mellem præsident Trump og den polske præsident Andrzej Duda, der fandt sted efter deres møde i Warszawa, og hvor en reporter forsøgte at lægge en fælde for Trump og sagde: »Svar ja eller nej; blandede Rusland sig i det amerikanske valg?« Trump levede op til situationen og sagde, i parafrase: »Det kunne have været Rusland, og det kunne have været andre lande. Jeg mener, det har fundet sted i mange år.«

Trump nævnte ikke eksplicit briterne, men han er selvfølgelig helt bekendt med det platte dossier, fuld af løgn, som blev udarbejdet af den britiske MI6-agent, Christopher Steele (på lønningslisten over britiske aktiver hos både det Republikanske og Demokratiske parti, og måske også hr. Comeys FBI), og som fremstiller Trump som russernes naive tåbe, der bliver afpresset og kontrolleret af Putin.

Presset af den afsporede journalist, der sagde, at det amerikanske efterretningssamfund direkte placerede det på russerne, svarede Trump, helt korrekt, at efterretningssamfundet og journalistens reporter-kolleger for nylig var blevet afsløret i at bringe falske nyheder til torvs med deres påstand om, at »alle 17 amerikanske efterretningstjenester var enige i«, at det var russerne; og at medierne var blevet tvunget til at indrømme, at de havde taget fejl med hensyn til denne og flere andre falske

nyhedshistorier om Rusland. »Husker I Irak?«, spurgte Trump. »Alle var enige om, at Irak besad masseødelæggelsesvåben, 100 % enige, og det var forkert, og vi endte i ét eneste stort rod.«

Udenrigsminister Tillerson, på vej til G20-mødet, der begynder fredag, sagde til pressen, at det vigtigste på topmødet mellem Trump og Putin fredag »er at få en god diskussion mellem præsident Trump og præsident Putin om det, de begge ser som arten af denne relation mellem vore to lande«. Han bemærkede, at, i Syrien, »påbegyndte vi en indsats ... for at genopbygge tillid mellem os selv og Rusland på det militære niveau, men også det diplomatiske niveau. Jeg mener, at denne indsats tjener begge vore interesser, såvel som også det internationale samfunds generelle interesser«.

Trump vil også mødes med Xi Jinping fredag. Han har allerede offentligt erklæret, at han ønsker, at Amerika skal samarbejde med Kina om Bælte & Vej Initiativet; den Nye Silkevej. Samtidig vil en stor gruppe ledende, kinesiske landbrugseksperter tale ved et arrangement i Manhattan fredag, med Schiller Instituttet som medsponsor, sammen med også Helga Zepp-LaRouche og flere ledende, amerikanske landmænd og landbrugsfolk, om det presserene nødvendige i globalt samarbejde for at imødekomme den voksende hungersnødkrise i verden. FAO rapporterede i denne uge, at antallet af underernærede mennesker i verden atter var voksende og demonstrerede behovet for samarbejde for at udvide den videnskab og teknologi, der er nødvendig for at brødføde hver eneste borger i verden.

Trump har forpligtet sig til at afslutte krige for »regimeskifte«, arbejde sammen med Rusland om bekæmpelse af terrorisme og arbejde sammen med Kina om den Nye Silkevej. Han har også forpligtet sig til at gennemføre Glass-Steagall for at gøre en ende på Wall Streets hasardspilsoperationer og vende tilbage til Hamitons tradition med det Amerikanske Systems dirigerede kredit til den fysiske økonomi og Det

almene Vel. Vil han gøre det? De kommende dages historiske begivenheder vil på afgørende vis besvare dette spørgsmål.

Vi venter spændt – Vær forberedt på store ting forude

Leder fra LaRouche PAC, 5. juli, 2017 – Der er en fornemmelse af, at verden 'venter i spænding' lige nu, i forventning om de begivenheder, der vil finde sted under Gruppen af 20's møde i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli. Det er bestemt ikke, fordi der er grund til at antage, at et mirakel vil falde ned fra himlen og redde dagen. Sandsynligheden taler for en formel overtapetsering af rådne splinter og politikker. Men personer og kræfter er i gang for at fremtvinge en forandring til det gode.

Der er ingen tid at spille; farerne er store. Som den russiske præsident Vladimir Putin for nylig sagde under Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, »vi må ikke – har ikke ret til at – spille vores tid og indsats på skænderier, fejder og geopolitiske lege«. Dette blev citeret sidste fredag af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved et arrangement i Moskva (Primakov-forum), hvor han sagde: »Det, vi har brug for, er vise og afbalancerede fremgangsmåder ...«

Netop nu haster dette med hensyn til situation med Nordkorea, hvor FN's Sikkerhedsråd skal mødes i dag under Kinas formandskab. Den kinesiske præsident Xi Jinping og Putin påbød i går deres udenrigsministre at udstede en politisk erklæring om, hvad man skulle gøre med henblik på en god løsning.

Præsident Xi gør sin del i nedtællingen til Gruppen af 20. I Tyskland udgav han den 4. juli en artikel, der kom i mainstreammedierne, med titlen, »At gøre verden til et bedre sted«. Dette skete forud for hans møde med kansler Angela Merkel og andre tyske ledere. Xi erklærede, at »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der for nylig fandt sted i Beijing, har til formål at fremskynde samspillet mellem udviklingsstrategier og forbundethed« nationerne imellem, og at »det kimer med temaet for dette års Hamborg-topmøde, 'At forme den indbyrdes forbundne verden'. Bælte & Vej Initiativet og G20-samarbejde kunne komplementere og forstærke hinanden ...« Xi sagde, at Kina håber at arbejde sammen med alle parter ved Hamborg-topmødet, for global vækst.

I *Xinhua*s kinesisk-sprogede dækning af den efterfølgende debat i Tyskland over Xis bemærkninger, citeredes Helga Zepp-LaRouche, der blev beskrevet som »formand og stifter af Tysklands kendte tænketank, Schiller Institutet«. Hun støttede kraftigt Xis bestræbelser for at bygge et »fællesskab for en fælles skæbne«, og hun understregede også betydningen af Bælte & Vej Internationale Samarbejdstopmøde. Desuden sagde Helga Zepp-LaRouche: »Udviklingen af Afrika er et af de vigtige spørgsmål ved G20-topmødet. Kina har i realiteten løst flygtningeproblemet ved kilden, gennem investeringer og byggeri af jernbaner, dæmninger, kraftværker, industri-parker og uddannelse af den afrikanske arbejdsstyrke. Hvis Europa vil løse flygtningekrisen på en human måde, bør det blive involveret i 'at bygge hele vejen'«. (Groft oversat fra *Xinhua*-nyhedstelegrammet, der også optræder i Sina, på CGTN og på det kinesiske Forsvarsministeriums site.)

Manglen på handling i ånden fra Bælte & Vej dukker på dramatisk vis op i mange situationer. Se på New York City. Mandag, den 10. juli, starter »Smertens-sommeren«, hvor linjer vil blive taget ud ved Penn Station for at udføre reparationer, der er gået over tiden, men der er ingen overordnet plan for hele området, og heller ingen

nødforholdsregler for befolkningen. Samme tid, næste uge, kunne være fuld af kaos, hysteri og lidelse.

Og alligevel har Transportministeriet netop trukket sin repræsentant ud af bestyrelsen for »Gateway-projektet«, et fortjenstfuldt program om byggeri af nye overgange over Hudsonfloden mellem New Jersey og Manhattan. Det foreslåede statsbudget for 2018 har ligeledes ikke afsat nogen midler til arbejder på Portal Bridge, den eneste overgang over Hackensack-floden, der tager hele den nord-sydgående jernbane fra New Jersey og ind i Manhattan.

Lad os på den internationale scene se på fødevarer-situationen. Den 3. juli udgav FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) en erklæring om, at den globale hungersnød vokser. Behovet for nødhjælp i Yemen, Nigeria og Sydsudan, samt andre steder, er de alvorligste, siden Anden Verdenskrig.

Den 7. juli, hvor G20 åbner, vil der samtidig være en international konference, med Schiller Institutet som medsponsor, i New York City, om »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«, hvor deltagere, inklusive diplomater, landbrugseksperter og repræsentanter for USA's landbrug, vil konferere om løsning af nødsituationer og om at gå frem mod en verden med rigelig mad, og en »fælles udviklings-skæbne«. En erklæring fra en landbrugsorganisations konference lyder: »Vi har ingen idé om de vidunderlige fremskridt, der venter forude, hvis vi kommer ind på sporet med bevidste udviklingspolitikker og kommer væk fra sporet med løgnene om, at vi skal 'have tillid til markeds kræfterne ...'«

Midlerne herfor er for hånden: [LaRouches »Fire Love«](#).

Foto: (photo: Die Bundesregierung/Tybussek)

Præsidenterne Xi og Putin mødes på tærsklen til topmødet i Gruppen af 20

Leder fra LaRouche PAC, 4. juli, 2017 – Helga Zepp-LaRouche har sagt, at topmødet i Moskva den 4. juli mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, faktisk ville være den første begivenhed i det forestående topmøde den 7.-8. juli i Gruppen af 20. Topmødet i Moskva i dag indledte G20-møderne på et meget højt niveau. Hvis det skulle lykkes for G20-topmødet og dets mange sidemøder at opretholde samme høje niveau, som ved præsidenterne Xis og Putins møde i dag, ville lederne af G20 bogstavelig talt have sikret en blomstrende og fredelig fremtid for menneskeheden.

Putin, Xi og deres delegationer indgik utallige aftaler – så mange, faktisk, at de fleste af dem endnu ikke synes at være blevet registreret på engelsk. Men i centrum for alle disse aftaler, var koordineringen af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) med Bælte & Vej initiativet, lanceret af Kina. Med reference til Bælte & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj (hvor Helga Zepp-LaRouche var gæst), sagde præsident Putin: »Den kinesiske leders initiativ fortjener den mest omhyggelige opmærksomhed og vil blive støttet af Rusland på enhver måde.«

Præsident Xi bemærkede, at dette var hans sjette besøg til Rusland som præsident, og hans tredje møde med præsident Putin i år.

I en pause mellem de to delegationers møder, tildelte præsident Putin præsident Xi Apostlen Sankt Andreas Ordenen, Ruslands højeste ordensdekoration, som blev indviet af Peter den Store i 1698. Putin sagde, at han gjorde dette som en anerkendelse af Xi Jinpings særlige tjenester i udviklingen af partnerskab, strategisk samarbejde og også venskab mellem de

to stater.

Denne udnævnelssceremoni var et dybt personligt øjeblik, der også på det juridiske område åbenbarede det, der er mest universelt mellem de to ledere. Præsident Xi sagde, at den aktuelle periode »sandsynligvis er den bedste periode i Kinas og Ruslands omfattende partnerskabs og strategiske samarbejdes historie«. På forskellige måder bemærkede han, at de to forfølger dette partnerskab i ikke alene deres egne nationers, men i alle nationers interesse.

Dernæst kom den udtalelse, som mange har fundet så bemærkelsesværdig – som har fået mange til at flippe ud. Nemlig udtalelsen om, at de fuldstændigt har ladet geopolitik bag dem, som Helga Zepp-LaRouche har krævet i årtier. Da han fik Sankt Andreas Ordenen, sagde præsident Xi Jinping: »Hr. Putin og jeg er helt enige om, at kinesisk-russiske relationer fortsat må være fri for enhver udefrakommende indflydelse, uanset forandringer på den internationale scene.«

Vær forvisset om, at Lyndon LaRouche, og også Gottfried Leibniz, smiler i dag.

Bælte & Vej Fyrværkeri

Leder fra LaRouche PAC, 3. juli, 2017 – Koncerten i Carnegie Hall, New York, i slutningen af sidste uge og det efterfølgende symposium for at hædre Sylvia Olden Lees arbejde, samt den forestående konference, »Mad for Fred«, i slutningen af denne uge, udgør de to »bogstøtter«, der leverer det idémæssige lederskab og den programmatiskke direktion for det, der er i færd med at blive én af de mest dramatiske uger for internationalt diplomati i nyere historie.

For det første er der topmødet den 4. juli i Moskva mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping, med forventede resultater, der har fået begge sider til at karakterisere mødet som »årets begivenhed«. De planlægger at konsolidere koordineringen af Kinas Bælte & Vej Initiativ med den russiskledede Eurasisk Økonomisk Union; de vil åbne nye områder for videnskabeligt samarbejde, inklusive det Arktiske Område; og de har til hensigt at arbejde tæt sammen for at bekæmpe terrorisme, narkotikahandelen og andre trusler mod global sikkerhed.

Som Helga Zepp-LaRouche bemærkede i dag, så tager Xi-Putin-topmødet form af det afgørende spørgsmål i denne strategiske kombination af begivenheder. Derimod truer G20-mødet den 7. – 8. juli i Hamborg med at blive mere et gadekarneval end et seriøst topmøde: USA's finansminister Steven Mnuchin og Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble har gjort fælles sag i et forsøg på at bandlyse enhver diskussion af en seriøs finansreform, såsom Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, som alene ville kunne give G20-topmødet mening og gøre den transatlantiske sektor i stand til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet.

Men de såkaldte »sidelinjer« af G20-topmødet ser ud til at blive langt mere produktive end den formelle dagsorden, som Merkel-regeringen har sat for selve topmødet. Statsoverhovederne for Kina, Japan, Sydkorea og selvfølgelig USA har planlagt mange møder på sidelinjerne af topmødet. Ruslands Putin har planlagt ikke færre end 11 bilaterale møder på topmødets sidelinjer – og dette omfatter ikke hans forventede møde med den amerikanske præsident Donald Trump, det møde, der »er afgørende, og som alle har ventet på«, med Kreml-assistent Yuri Ushakovs ord.

Hvis USA, Rusland og Kina kan arbejde sammen, kommenterede Helga Zepp-LaRouche, så findes der en vej ud af den nuværende sammenbrudskrise. Dette vil kræve en desarmering af de multiple provokationer, som det bankerotte Britiske Imperium

lægger i vejen for dem – fra Syrien til det Sydkinesiske Hav og til Koreahalvøen – og de må nødvendigvis adressere krisen med finanssammenbruddet, som er det Damoklessværd, der hænger over Vesten, og det må ske gennem de eneste programmatisk og idémæssige redskaber, der vil virke: nemlig dem, som Lyndon LaRouche har foreskrevet i sine »Fire Love«.

Foto: Et billede fra Hongkongs spektakulære fyrværkeriforestilling, i anledning af markeringen af 20-året for briternes overrækkelse af Hongkong til kinesisk myndighed, juni, 2017. (Telegraph/Youtube screen grab)

En afgørende uge for virkelig uafhængighed: Det Amerikanske System mod Det britiske Imperium

Leder fra LaRouche PAC, 2. juli, 2017 – Netop, som ugen for Amerikas Uafhængighedsdag begyndte, fejrede kineserne i Hongkong velsignelserne ved 20 års reel uafhængighed fra Det britiske Imperium.

I løbet af disse 20 år, siden briterne modstræbende opgav Hongkong, er det blevet en blot åbenlys konstatering at sige, at Kina har gjort det mest forbløffende fremskridt blandt alle nationer ved at vedtage de politikker for kredit, infrastruktur og produktivitet, der plejede at blive benævnt »det Amerikanske Økonomiske System«.

Spørgsmålet i denne uge handler om, hvorvidt USA under præsident Trump vil gå med i denne udvikling. Vil vi atter

vedtage Alexander Hamiltons, George Washingtons, Abraham Lincolns og Franklin D. Roosevelts Amerikanske System, imod det, der stadig er det britiske imperiesystem – globalisering af frihandel, miljøbevægelse, post-industrialisme og krige med det formål at fjerne, hhv. installere, statsoverhoveder?

Trump bekæmper fortsat forsøget på at tvinge ham ud af embedet, som for femten måneder siden blev indledt af visse britiske efterretnings-'dossierer' mod Rusland. Mere generelt, så er spørgsmålet i denne uge op til G20-nationernes topmøde den 7. – 8. juli den samme politik for frihandel / miljøbevægelse (læs: »Grøn kult«), der stadig kan spores tilbage til britiske, royale personer, og som den Europæiske Union vil arbejde for på G20-mødet. Alternativet hertil er USA's, Kinas, Ruslands og Indiens samarbejde om videnskabelig og økonomisk fremskridt, og fred.

Søndag aften talte præsident Trump over telefon med premierminister Abe fra Japan og med præsident Xi fra Kina, med sidstnævnte, der mandag skal mødes med Ruslands præsident Putin i Moskva. De næste skridt i den progressive reduktion af krig i Syrien, hvis flygtninge er begyndt at vende hjem, vil blive taget ved møder den 4. og 5. juli, med repræsentanter for Rusland, USA og FN. Og præsident Trump bør have bilaterale »topmøder« med Xi, Abe og Putin ved G20-møderne, der finder sted i dagene 7. og 8. juli.

En ny æra for økonomisk fremskridt begyndte med topmødet, omfattende 130 nationer, for Bælte & Vej Initiativet i Beijing i midten af maj måned, et fremskridt, for hvilket Lyndon og Helga LaRouche har arbejdet og organiseret i fire årtier. Denne nye, økonomiske orden øger i enorm grad muligheden for Trumps USA at vende tilbage til det Amerikanske System og »gøre Amerika stort igen«.

Dette politiske skifte, og det Amerikanske System, er indlejret i LaRouches »Fire Love«, omfattende bankopdeling (Glass-Steagall), statslig bankkredit, samt udvidelse af

udforskning af rummet og den fremskudte, videnskabelige grænse, som repræsenteres af fusionskraft.

Schiller Instituttet, Kinas Energifondskomite og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur vil holde en afgørende konference, »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«, i New York den 7. juli og i de to dage, hvor G20-mødet samtidig finder sted i Hamborg, Tyskland.

Der er store muligheder i denne uge, men også en betydelig fare, der kommer fra strategiske konfrontationer og endda nye krigshandlinger. Enhver indsats og støtte må kastes ind på vægtskålen for reel uafhængighed, og for det Amerikanske Økonomiske System.

Foto: En ceremoni, hvor Hongkongs og Kinas flag hejses, markerer 20-året for byens tilbagelevering til Kina fra Storbritannien. 20. juli, 2017. (Youtube Screen Grab/AFP)

Nye omstændigheder, og hvad de kræver

Leder fra LaRouche PAC, 29. juni, 2017 – Verdenshistoriens nye fase, der formelt blev indviet, da Bælte & Vej topmødet blev afholdt den 14.-15. maj i Beijing med deltagelse af Helga Zepp-LaRouche, fortsætter med at vælte den gamle imperieorden og åbne vejen for, at verden kan gå ind i det Nye Paradigme, som LaRouche-parret har kæmpet for i årtier. Disse fuldstændigt nye omstændigheder kræver nu af hver enkelt af os, at vi skarpt opgraderer graden af vores generelle vurdering, vores engagement og vores lederskab, for at imødegå de kommende timers og dages kvalitatitv nye udfordringer.

I dag samles, sammen med hundreder af andre, LaRouches Manhattan-projekt for at hylde den udødelige lærer i klassisk musik, Sylvia Olden Lee. Men den selvsamme dag erklærede New Yorks guvernør, Andrew Cuomo, at New Yorks transportsystem var i nødstilstand. Hvem kan stadig være i tvivl om, at de løsninger, som Lyndon LaRouche så indtrængende har krævet, behøves omgående – baseret på et massivt program for statskredit, som foreskrevet i LaRouches »Fire Love«?

Til trods for, at Gruppen af 20-topmødet i sig selv – planlagt til 7-8. juli i Hamborg – tilsyneladende er dømt til irrelevans pga. den tyske kansler Merkels tåbelighed, så er der ikke desto mindre planlagt mange flere, vigtigere, bilaterale og trilaterale møder omkring og i mellemrummene af G20-mødet. Det vigtigste af disse møder er sandsynligvis mødet mellem præsidenterne Trump og Putin, et møde, som både vi og præsident Trump – og sandsynligvis også præsident Putin – havde håbet at holde meget tidligere. Alt omkring dette Trump-Putin-møde er blevet et spørgsmål om nærkamp med dem, der for enhver pris ønsker at forhindre enhver forståelse med Rusland. I betragtning af, at, fra nu af at regne, vil der blive et møde af en eller anden art mellem de to præsidenter i Hamborg, florerede officielle erklæringer om, hvilken form for møde, det bliver, frem og tilbage i løbet af dagen. Senest forlyder det fra Trumps økonomiske chefrådgiver Gary Cohn, at Det Hvide Hus forventede, at mødet ville blive et formelt, bilateralt møde, snarere end en uformel »trukket til side«-samtale.

På en anden front i den samme krig fortsatte præsident Trump frem i sporet af sin afvisning den 1. juni af Paris-klimaaftalen og sagde til et møde i Energiministeriet her til eftermiddag, at, »I dag annoncerer jeg stolt seks helt nye initiativer til at fremdrive denne nye æra med amerikansk energidominans. For det første vil vi begynde at genoplive og udvide vores kernekraftsektor – som jeg er meget glad for – der producerer ren, bæredygtig energi, fri for udledning. En total gennemgang af USA's politik for kernekraft vil hjælpe os

til at finde nye måder til at revitalisere denne afgørende energikilde. Jeg ved, at du er meget entusiastisk for det, Rick. [Energiminister Rick Perry.]«

For at slutte denne rapport i en helt anden dimension – konsulenter fra McKinsey har netop udgivet en banebrydende undersøgelse om Kinas økonomiske engagement i Afrika. McKinsey skønner, at omkring 10.000 kinesiske firmaer er aktive i Afrika – med omkring 90 % af dem, der er privatejede – og af hvilke de undersøgte omkring 1.000 i otte lande. De bemærker, at, siden år 2000, er Kina skudt frem fra at være en lille investor i Afrika og til at blive langt den største, økonomiske partner i kontinentet. Næsten en tredjedel af de kinesiske firmaer i Afrika er involveret i varefremstilling, en fjerdedel i tjenesteydelser, omkring tyve procent i handel og tyve procent i ejendomme og byggeri. Tolv procent af afrikansk industriproduktion – til en værdi af omkring en halv billion dollar – varetages af kinesiske firmaer. Kinesiske firmaer tegner sig for næsten halvdelen af Afrikas internationale kontrakter inden for byggesektoren. Fireoghalvfjerds procent af de kinesiske firmaer i Afrika sagde, de var optimistiske omkring fremtiden dér, og de fleste har foretaget investeringer, der repræsenterer et langsigtet engagement over for Afrika snarere end handelsaktiviteter og aktiviteter på kontrakt.

I de kinesiske selskaber, der var med i undersøgelsen, var 89 procent af de ansatte afrikanske og kom op på næsten 300.000 jobs for afrikanske arbejdere. Opskrevet til de skønsmæssigt i alt 10.000 kinesiske firmaer i Afrika betyder dette, at kinesiskejede foretagender har flere millioner afrikanske arbejdere. Næsten to tredjedele af kinesiske arbejdsgivere tilbyder en eller anden form for faglært uddannelse. Inden for bygge- og varefremstillingssektoren tilbyder halvdelen af firmaerne lærlingeuddannelser.

Halvdelen af firmaerne havde introduceret et nyt produkt eller en ny tjenesteydelse til det lokale marked, og en tredjedel

havde introduceret ny teknologi. I nogle tilfælde havde kinesiske firmaer sænket prisen for eksisterende produkter og tjenesteydelser med så meget som 40 procent, gennem forbedret teknologi og storproduktion med lavere omkostninger.

Under »områder for signifikant forbedring« siger McKinsey, at værdimæssigt kun 47 procent af de kinesiske firmaers indkøb skete fra lokale, afrikanske firmaer. Et andet »område for forbedring« er, at kun 44 procent af de lokale administratorer i de kinesiske selskaber var afrikanske, selv om nogle firmaer havde drevet deres ansættelser på administratorniveau op over 80 procent.

Det er da 'noget nyt under Solen', er det ikke?

Foto: Helga Zepp-LaRouche var gæst på CCTV's 'Dialog med Yang Rui' under sit besøg til Bælte & Vej Topmødet i Beijing, Kina, 14.-15. maj, 2017. (EIR-foto).

To fortællinger om én by

Leder fra LaRouche PAC, 28. juni, 2017 – Torsdag 29. juni vil en historisk koncert blive afholdt i Carnegie Hall i New York City for at fejre Sylvia Olden Lees liv og værk. Sylvia Olden Lee var en banebrydende sanglærer ved Metropolitan Operaen og mangeårig ven og kollega i Schiller Instituttet. Sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur vil et 220 mand stort kor, af hvilket Schiller Instituttets 110 mand store NYC-kor udgør halvdelen, optræde. Desuden vil Convent Ave. Baptistkirkens kor, ledet af Lees (og Schiller Instituttets) mangeårige ven Gregory Hopkins, stifter og leder af Harlem Opera Theater, ligeledes optræde.

Koncerten/hyldesten til ære for Lee vil dagen efter blive

fulgt op af et arbejdssymposium over Verdistemningen C=256, der vil omfatte sammenligninger mellem udvælgelser sunget i A=432 og A=440 eller højere. Den to dage lange proces vil udgøre et betydningsfuldt skridt fremad for Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« om opbygningen af et 1000 til 1500 mand stort kor, som LaRouche foreslog for mere end et år siden.

En sådan genoplivelse af klassisk kultur er afgørende for at bringe videnskabelig tankegang tilbage til USA, og for helt at kunne skifte landet ind i det Nye paradigme med Kinas Bælte & Vej Initiativ.

Men, der findes et andet New York, som vi dagligt bliver mindet om. I går fandt der en katastrofal afsporing sted på én af Manhattans store undergrundsbanelinjer, der medførte dusinvis af sårede (heldigvis ingen døde – denne gang) og alvorlig beskadigelse af spor og tunnel. Ingen har et skøn over, hvor længe, det vil tage at udføre reparationerne. Men dette er kun en forsmag på den »Helvedessommer«, der venter New Yorks indbyggere, med start 10. juli, hvor man har bebudet en række nedskæringer af driften på 20 % for at give plads til, at nødvendige udbedringer kan udføres.

Sagens kendsgerning er, at hele infrastrukturnettet i det større New York-område er ved at bryde sammen som følge af årtiers manglende vedligeholdelse og investering i ny kapacitet. Schiller Instituttet er i øjeblikket ved at udarbejde et totalomfattende programforslag for, hvad der må gøres og omgående sættes i værk, for at adressere denne krise – hvilket indbefatter et tæt samarbejde med Kina og dets kapacitet inden for infrastruktur, der er i verdensklasse.

Faktisk er hele det transatlantiske system i færd med at kollapse – både dets fysiske økonomi og dets finanssystem – og vil ikke kunne genrejses uden en afskrivning af den bankerotte derivatboble til \$1,5 milliard, på basis af Glass/Steagall-bankopdelingsloven og den bredere politik i LaRouches Fire Love.

Dette er fuldstændig åbenbart i det aktuelle dødvande i debatten i Kongressen om Obamacare vs. Republikanernes sygesikringslov, som begge simpelt hen slår folk ihjel for at holde Wall Streets forsikrings-molokker glade og tilfredse. Og det er åbenbart i implikationerne af brandhelvedet i Grenfell Tower i London, der bedst kan betegnes som Grenfell-krematoriet, hvor disse implikationer er, at der findes dusinvis, hvis ikke hundredevis af sådanne farlige sociale boligbyggerier til fattige immigranter og andre, som følge af privatiseringen af socialt boligbyggeri og spekulation i den britiske ejendomsboble – for begge deles vedkommende takket være det bankerotte City of London og Wall Street.

Heldigvis er alternativet til disse mord og dermed forbundet kulturelt vanvid i færd med at blive til virkelighed omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ. Kinas præsident Xi Jinping har netop meddelt, at han afholder topmøder med den russiske præsident Vladimir Putin (3. juli), og med Tysklands præsident Frank-Walter Steinmeier og kansler Angela Merkel (kort tid efter), for begges vedkommende forud for G20-topmødet i Hamborg, den 7.-8. juli. I særdeleshed kan Xi-Putin-topmødet forventes at producere vigtige, nye udviklinger, som begge sider gentagent har erklæret i de seneste måneder, især omkring forstærket koordinering mellem Kinas Bælte & Vej og Ruslands initiativer med den Eurasiske Økonomiske Union, EAEU. Det er ligeledes signifikant, at Xi og Putin vil mødes umiddelbart forud for det forventede møde mellem Putin og Trump under G20-topmødet i Hamborg.

Dette møde kunne »ændre spillet«, som man siger, ikke alene mht. de bilaterale relationer mellem USA og Rusland, men også mht. den strategiske situation, der konfronterer hele planeten.

Det britiske Imperium og de personer i Washington, der udfører underordnede tjenester for Dronningen af England, er ganske udmærket bevidst om denne situation og er indstillet på at gøre hvad som helst, og hvor som helst (og ikke kun i Syrien),

for at forhindre, at dette finder sted.

Men vi er lige så forberedt til at sikre, at det *finder* sted.

Som Lyndon LaRouche så hjerteligt sagde i sidste uge, så vil vi gøre New York til et historisk vendepunkt.

Foto: Plakat for hyldestkoncerten for Sylvia Olden Lee i Carnegie Hall, New York.

Imperiets kanoner kørt i stilling for at standse Trumps planlagte venskab med Rusland

Leder fra LaRouche PAC, 27. juni, 2017 – I juli 2016 sagde kandidat Donald Trump i en pressekonference, at »jeg kan ikke komme i tanker om noget, jeg hellere vil, end at Rusland er venlig, i modsætning til, hvordan de nu er, så vi kan gå ud og slå ISIS ud sammen med andre folk«. Næste dag spurgte han sine støtter ved et kampagnemøde: »Ville det ikke være storartet, hvis vi kom godt ud af det med Rusland?« Han fik entusiastisk støtte. I hele landet væmmedes især arbejdere, der led under de hjemlige, økonomiske vanskeligheder, ligeledes ved Nobels Fredsprisvinder Barack Obamas evindelige krige, der ødelagde nationer og dræbte hundreder af tusinder i processen, i nationer, der ikke udgjorde nogen trussel mod USA, og som i realiteten voldsomt konfronterede terroristiske oprørere i deres egne nationer. Deres forbrydelse: At de var venner med Rusland og nægtede at være Imperiets undersåtter; Imperiet, der er centreret omkring City of London og Wall Street.

Den 7. juni er der en forsøgsvis plan om, at præsident Trump skal mødes med den russiske præsident Putin for første gang. Der er en mulighed for, at han vil etablere en stærk arbejdsrelation med lederen af den anden atomsupermagt. Blot én uge tidligere havde han til den ledende, kinesiske statsmand for udenrigspolitik, Yang Jiechi, sagt, at han var rede til at bringe USA ind i den Nye Silkevej, gennem en stærk arbejdsrelation med præsident Xi Jinping. Mandag i denne uge etablerede han en stærk arbejdsrelation med den indiske premierminister, Narendra Modi.

Det er dette, der slår de håbefulde guder af det døende, vestlige imperium med rædsel.

Den 10. oktober, 2009, sagde Lyndon LaRouche i en tale til det Offentlige Verdensforum for Dialog mellem Civilisationer, på den græske ø Rhodos:

»Hvis Rusland, USA, Kina og Indien, som en gruppe af lande, aftaler at indlede og gennemføre en reorganisering af det globale finans- og kreditsystem, under disse betingelser, med langfristede aftaler, af samme type, som Franklin Roosevelt havde udtalt før sin død i 1944, under hovednationer, kunne Roosevelts plan alle disse år senere have været virkeliggjort; og vi kunne gøre dette i dag.«

Tiden er nu kommet til at gøre dette. De »Fire Magter« er næsten på linje på en måde, der endelig, én gang for alle, kunne skaffe menneskeracen af med den Imperiets forbandelse, krigens svøbe og fattigdommens elendighed.

Krigsherrerne vil ikke sky noget middel for at forhindre ødelæggelsen af deres Helvedesimperium. Krav om Trumps impeachment eller mord optræder nu i medierne, i en perverteret version af Shakespeares »Julius Cæsar« i New Yorks Central Park, og ved rockkoncerter i Storbritannien. Forrædere internt i USA, og endda internt i Trumps egen kreds, skaber falske nyheder for at trække Trump ind i krig i Syrien, der

hastigt ville føre til krig med Rusland – atomkrig.

Men det bliver i stigende grad klart, at den amerikanske befolkning, og endda mange, der ikke støttede valget af Trump, væmmes ved og er dødtrætte af den hysteriske russofobi og dæmoniseringen af Trump og Putin og giver udtryk for denne væmmelse i de nylige valg, i de sociale medier og, hvad der er meget vigtigt, i voksende støtte til LaRouche-bevægelsen i hele landet.

Den 7. juli vil landbrugseksperter fra Kina, USA og andre samles på en konference, der er ko-sponsoreret af LaRouches Schiller Institut. De kinesiske eksperter har i flere tilfælde været centrum for den udvikling, der løftede 600 millioner kinesere ud af fattigdom, og som er forpligtende engageret til at arbejde sammen med USA og andre for at lindre global fattigdom. Dette er virkelig muligt under forudsætning af, at USA og Europa vender det sammenbrud af de vestlige økonomier under det brutale monetaristiske system, der har ødelagt ideen om fremskridt i vore nationer. En genindførelse af vore forfædres politikker i Hamiltons tradition sådan, som det forklares i LaRouches Fire Love, kan og må blive fundamentet for globalt samarbejde inden for det nye paradigme.

Alt andet end dette er, i dette historiske mulighedernes øjeblik, sindssygt og utåleligt. I Percys Shellys digt fra 1821, »Forsvar for poesien«, beskrives historiske perioder med intens kamp, som den nuværende, således:

»I sådanne perioder er der en akkumulering af evnen til at kommunikere og modtage dybtgående og passionerede begreber om menneske og natur. De personer, i hvem denne evne bor, kan meget ofte, med hensyn til mange dele af deres natur, synes at have liden overensstemmelse med denne godhedens ånd, for hvilken de er tjenere. Men selv, mens de fornægter og afsværger, er de dog tvunget til at tjene denne evne, der sidder på deres egen sjæls trone.«

Menneskeheden oplever et øjeblik med historisk faseskifte, på godt og ondt. Tiden er inde til poetisk handling.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin. [Trump photo flickr/Michael Vadon] [Putin photo en.kremlin.ru]

Forestående begivenheder er afgørende for at besejre Russia-gate-kuppet imod præsident Trump

Leder fra LaRouche PAC, 26. juni, 2017 – Ud fra rapporter fra det Demokratiske Parti at dømme, er »charmen« ved det britiske spil med at fjerne amerikanske præsidenter, der promoverer det Amerikanske Økonomiske System snarere end imperiets verdensorden, ved at falme. At spille »Russia-gate« mod præsident Donald Trump – McCarthy-isme for æsler – finder ingen støtte hos Demokraternes arbejdervælgere. Og, det udgør en dødbringende trussel, inklusive truslen om verdenskrig, mod USA.

Kina har, i fuldt samarbejde med Rusland, sat Bælte & Vej Initiativet for store infrastrukturprojekter i højeste gear og i realiteten lanceret en ny, økonomisk orden for »win-win«-vækst og udvikling. Skulle USA tilslutte sig Bælte & Vej, ville det ikke kunne standses, og ville også »Gøre Amerika stort igen«.

Præsidenten er blevet udsat for forsøg på afsættelse og endda potentielt mord, fordi han er for netop dette samarbejde og gentagent har udtalt dette.

For at standse dette farlige kupforsøg, bør fokus for indsats ligge på to rækker af møder, der finder sted 10 dage fra i dag, og som vil være med til at afgøre denne nye orden for samarbejde mellem nationer inden for økonomi, videnskab og rumfart.

Alle rapporter går ud på, at præsident Trump ser frem til at holde et fuldt, bilateralt møde – og ikke blot et 'møde på sidelinjen', men et reelt topmøde – med den russiske præsident Vladimir Putin i forbindelse med G20-topmødet i Hamborg, den 7.-8. juli – og ligeledes holde et tilsvarende møde dér med Kinas præsident Xi Jinping. Medier som *Independent* og *Daily Telegraph* er ganske oprørte over disse rapporter (der oprindeligt kommer fra Associated Press) og frygter, at Trump og Putin kunne træffe beslutninger angående samarbejde, som Trump og Xi gjorde på Mar-a-Lago.

Schiller Instituttet og China Energy Fund Committee og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur afholder samme dag en stor, »Mad for Fred«-konference i New York, med en fremadrettet tanke på Bælte & Vej Initiativet; denne konference vil have fokus på fremskridt inden for fødevareproduktion. Det bliver et betydningsfuldt samarbejde for at bringe Amerika ind i den Nye Silkevej, genoplive Amerikas egen økonomi, teknologi og eget landbrug; landbrugseksperter fra begge lande vil optræde på denne konference.

Disse begivenheders afgørende betydning er, at præsident Trump ikke kan besejre det britiskansporede fremstød for at tvinge ham ud af embedet alene. Det er op til det amerikanske folk at tilbagevise og besejre »Russia-gate«, standse kupforsøget og støtte præsidenten i hans samarbejde med Rusland og Kina for fred og økonomisk udvikling i USA, og i verden.

En succesrig Schiller Institut-konference er lige så afgørende, som præsident Trumps forventede topmøder. Schiller Instituttets stifter og internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, og *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, var, for mere end 30 år siden, ophavsmændene til konceptet med den »Eurasiske Landbro«, der nu, gennem Kinas Bælte & ej Initiativ, er i færd med at blive til »Verdenslandbroen«. Dette omfatter en genopbygning af en ny, økonomisk infrastruktur for USA; men for at gøre dette, er Lyndon LaRouches »Fire Love til at redde nationen« afgørende. Disse love omfatter en genindførelse af Glass/Steagall-loven, en ny nationalbank og statslig kreditinstitution i Hamiltons tradition og en genoplivelse af at lægge vægt på rumforskning og den fremskudte grænse for fusionskraft.

Dette er det Amerikanske Økonomiske System, og det er vejen til menneskehedens fælles mål.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 21. juni, 2017. (Whitehouse photo)